

Bruxelles, den 26. juni 2018
(OR. en)

10295/18

**Interinstitutionel sag:
2016/0397 (COD)**

**SOC 427
EMPL 348
CODEC 1113**

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra: Generalsekretariatet for Rådet
til: delegationerne

Tidl. dok. nr.: 10052/18
Komm. dok. nr.: 15642/16 + ADD 1-ADD 8

Vedr.: Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og af forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 (Tekst af relevans for EØS og for Schweiz)
- Generel indstilling

Vedlagt følger til delegationerne teksten til ovennævnte forordningsudkast, som EPSCO-Rådet nåede frem til en generel indstilling til på samlingen den 21. juni 2018. Ændringer i forhold til den seneste udgave (bilag til dok. 10052/18) er angivet med **fed skrift**.

Udkast til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger
og af forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning
(EF) nr. 883/2004**

(Tekst af relevans for EØS og for Schweiz)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 48, og

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 tog et moderniseret system for koordinering af social sikring sin begyndelse den 1. maj 2010.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

- (2) Disse forordninger blev ajourført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 465/2012 af 22. maj 2012 for at supplere, præcisere og ajourføre visse bestemmelser i forordningerne, især vedrørende fastlæggelsen af, hvilken lovgivning der finder anvendelse, og vedrørende ydelser ved arbejdsløshed og for at foretage tekniske tilpasninger til henvisningerne til national lovgivning i bilagene.
- (3) Det fremgår af evalueringer og drøftelser i Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger, at moderniseringen inden for området ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed, ydelser ved arbejdsløshed og familieydelser bør fortsætte.
- (4) Det er fortsat af afgørende betydning, at koordineringsreglerne følger udviklingen i de juridiske og samfundsmæssige rammer, i hvilke de optræder, ved yderligere at gøre det lettere for borgerne at udøve deres rettigheder under hensyntagen til juridisk klarhed, retfærdig og rimelig fordeling af den økonomiske byrde blandt de pågældende medlemsstaters institutioner, administrativ forenkling af reglerne og deres håndhævelse.
- (5) Ved gennemførelsen af princippet om ligebehandling i forordning (EF) nr. 883/2004 skal EU-Domstolens retspraksis respekteres. Domstolen fortolkede dette princip og forbindelserne mellem forordning (EF) nr. 883/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område² i sine domme i sagerne C-140/12 *Brey*, C-333/13 *Dano*, C-67/14 *Alimanovic*, C-299/14 *Garcia-Nieto* og C-308/14 *Kommissionen mod Det Forenede Kongerige*.

² EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

- (6) Ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed har hidtil ikke været eksplicit omfattet af det materielle anvendelsesområde i forordning (EF) nr. 883/2004, men er i princippet blevet koordineret efter reglerne vedrørende ydelser ved sygdom, hvilket har ført til retsusikkerhed både for institutioner og personer, der gør krav på ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed. Der er behov for i forordningen at udarbejde en stabil retlig ramme, der passer til ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed, og som typisk fortsat koordinerer dem som ydelser ved sygdom, og for at inkludere en klar definition af og en liste over sådanne ydelser.
- (7) [...]
- (8) Inden for området ydelser ved arbejdsløshed bør reglerne om sammenlægningen af forsikringsperioder anvendes ensartet af alle medlemsstater.
- (8a) For at sikre en reel forbindelse mellem den arbejdsløse og arbejdsmarkedet i den medlemsstat, der udbetaler ydelser ved arbejdsløshed, med undtagelse af fuldtidsledige vandrende arbejdstagere, der er omhandlet i artikel 65, stk. 2 og 2a i forordning (EF) nr. 883/2004, bør reglerne om sammenlægningen af perioder med henblik på at gøre krav på ydelser ved arbejdsløshed være underlagt den betingelse, at den forsikrede person har tilbagelagt en uafbrudt periode på mindst en forsikringsmåned eller en måned med beskæftigelse eller selvstændig virksomhed i den pågældende medlemsstat og dermed har bidraget til finansieringen af denne medlemsstats ordning for arbejdsløshedsydelser i en på forhånd fastlagt periode. Alternativt bør den næstsidste medlemsstat, hvori den pågældende person har tilbagelagt en forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed, gøres kompetent, hvis personen har tilbagelagt en sådan periode i denne medlemsstat. I sådant tilfælde bør tilmeldingen hos arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode blev tilbagelagt, have samme virkning som tilmelding hos arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor den arbejdsløse tidligere var forsikret. I tilfælde, hvor personen ikke har tilbagelagt en sådan periode i disse medlemsstater, bør den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt, gøres kompetent.

- (9) For at forbedre mulighederne for arbejdsløse, som flytter til en anden medlemsstat for at søge arbejde, og øge deres muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet og imødegå den manglende overensstemmelse mellem udbudte og efterspurgte færdigheder på tværs af grænserne, kan medlemsstaterne beslutte at udnytte muligheden for at forlænge perioden for eksport af ydelser ved arbejdsløshed til udgangen af det tidsrum, hvor personen har ret til ydelser.
- (10) Der er behov for at sikre øget ligebehandling for grænsearbejdere og vandrende arbejdstagere ved at sikre, at de modtager ydelser ved arbejdsløshed fra den medlemsstat, hvor den seneste beskæftigelse blev udøvet, forudsat at de som minimum har tilbagelagt en forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed i den pågældende medlemsstat inden for en periode på tre sammenhængende måneder.
- (10a) Arbejdsmarkedet i Luxembourg er kendetegnet ved en række særlige forhold. Grænsearbejdere udgør en meget betydelig andel af den samlede beskæftigelse i Luxembourg, som langt overstiger andelen af grænsearbejdere i den erhvervsaktive befolkning i nogen anden medlemsstat. Indførelsen af de nye regler for grænsearbejdere og vandrende arbejdstagere forventes at påføre den luxembourgske offentlige beskæftigelsesmyndighed en meget stor administrativ byrde som følge af en betydelig stigning i antallet af grænsearbejdere, som den vil blive den kompetente institution for. Det er derfor hensigtsmæssigt at give Luxembourg en yderligere indfasningsperiode, hvor artikel 65 og 86 i forordning (EF) nr. 883/2004 og artikel 56 og 70 i forordning (EF) nr. 987/2009, der var gældende før [ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxxx], fortsat finder anvendelse, således at denne medlemsstat får tilstrækkelig tid til at træffe alle nødvendige forberedende foranstaltninger med henblik på en gnidningsløs overgang fra den nuværende lovgivningsmæssige ramme til de nye regler og til at tilpasse sin sociale sikringsordning.**
- (11) For at tage hensyn til Den Europæiske Unions Domstols dom i sag C-347/12 *Wiering* med henblik på beregning af det forskelsbetingede supplement er der to kategorier af familieydelser af samme art: familieydelser i kontantform, der hovedsagelig er tænkt som erstatning for indtægt, som ikke er tjent som følge af børnepasning, og alle andre familieydelser.

- (11a) Familieydelse i kontantform, der hovedsagelig er tænkt som enten hel eller delvis erstatning for indtægt, som ikke er tjent, eller for indtægt, som en person ikke kan tjene som følge af børnepasningsperioder, er beregnet til at opfylde den enkelte forælders individuelle og personlige behov under hensyntagen til den kompetente medlemsstats lovgivning, og kan derfor adskilles fra andre familieydelser, da de er beregnet til at kompensere en forælder for tabt indtægt eller løn i en periode, der anvendes på børnepasning, frem for bare at gå til almindelige familieudgifter.
- (12) For at sikre en rettidig ajourføring af forordning (EF) nr. 883/2004 i forhold til udviklingen på nationalt plan bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Europa-Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændring af bilagene til forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016³. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (13) For at støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at bekæmpe svig og fejl i anvendelsen af koordineringsreglerne er det nødvendigt at fastlægge et mere lempeligt retsgrundlag, der skal lette behandlingen af personlige oplysninger om de personer, på hvilke forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 finder anvendelse. Det vil gøre en medlemsstat i stand til at sammenligne kompetente institutioners oplysninger med en anden medlemsstats oplysninger for at opdage fejl eller unøjagtigheder, der kræver en yderligere undersøgelse.
- (14) [...]

³ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (15) Med henblik på at fremskynde proceduren for kontrol og tilbagetrækning af dokumenter i forbindelse med svig og fejl er det nødvendigt at styrke samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem den udstedende institution og den institution, der kræver tilbagetrækning. Er der tvivl om et dokumentets gyldighed eller om korrektheden af dokumentation er det i medlemsstaternes og de berørte personers interesse, at de pågældende institutioner når til enighed inden for en rimelig frist.
- (15a) For så vidt angår dokumenter vedrørende den lovgivning om socialsikring, der gælder for indehaveren, bør der være en detaljeret procedure for samarbejdet i tilfælde af tvivl om deres gyldighed. Det er også nødvendigt at fastsætte yderligere regler om tilbagevirkende kraft i tilfælde af, at et dokument trækkes tilbage eller berigtiges. Det gælder også de situationer, hvor de berørte medlemsstater bør overveje at indgå en aftale på grundlag af artikel 16 forordning (EF) nr. 883/2004 for en del af eller alle de perioder, der er omfattet af dokumentet.
- (16) For at sikre, at koordineringsreglerne fungerer effektivt og er virkningsfulde, er det nødvendigt at præcisere reglerne for fastlæggelsen af, hvilken lovgivning der finder anvendelse for arbejdstagere, der udøver deres økonomiske virksomhed i to eller flere medlemsstater, for at skabe en større paritet i forhold til de vilkår, der gælder for personer, der er udsendt for at udøve aktivitet i en enkelt medlemsstat.
- (16a) Desuden bør forbindelsen til de sociale sikringsordninger i oprindelsesmedlemsstaten for arbejdstagere, der sendes til en anden medlemsstat, styrkes ved at indføre en minimumsperiode for forudgående tilknytning.

- (17) Europa-Kommissionen bør tildeles gennemførelsesbeføjelser for at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af artikel 12 og 13 i forordning (EF) nr. 883/2004 og for gennemførelsen af bestemmelserne om inddrivelse i forordning (EF) nr. 987/2009. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁴.
- (18) Er en medlemsstat ikke i stand til inden for fristen at give meddelelse om de gennemsnitlige årlige udgifter pr. person i de forskellige alderskategorier for et referenceår, er det nødvendigt at sørge for et alternativ, således at medlemsstaten kan indgive fordringer for det pågældende år baseret på de gennemsnitlige årlige udgifter, der tidligere er blevet offentliggjort for det umiddelbart foregående år i Den Europæiske Unions Tidende. Refusionen af udgifter i forbindelse med naturalydelse på baggrund af faste beløb bør være så tæt som muligt på de faktiske udgifter, derfor bør en undtagelse fra meddelelsesforpligtelsen være betinget af Den Administrative Kommissions godkendelse og bør ikke gives det derpå følgende år.
- (19) Modregningsproceduren, som finder anvendelse i tilfælde, hvor en medlemsstats lovgivning blev midlertidigt anvendt i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EF) nr. 987/2009, bør også udvides til at omfatte andre tilfælde, hvor en institution ikke var kompetent til at tildele ydelser eller modtage bidrag. Desuden er det i denne forbindelse nødvendigt at undlade at anvende forskellige bestemmelser om begrænsninger i national lovgivning for at sikre, at en afregning mellem institutionerne med tilbagevirkende kraft ikke hæmmes af eventuelle uforenelige tidsfrister, der er fastsat i national lovgivning, mens der på samme tid oprettes en ensartet forældelsesfrist på tre år at regne tilbage fra indledningen af den dialogprocedure, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 3, i nærværende forordning, for at sikre, at der ikke lægges hindringer i vejen for denne procedure til løsning af sådanne tvister.

⁴ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

- (20) Effektiv inddrivelse er en måde, hvorpå man forhindrer og håndterer svig og misbrug og sikrer, at de sociale sikringsordninger fungerer uden problemer. De inddrivelsesprocedurer, der er indeholdt i afsnit IV, kapitel III, i forordning 987/2009, er baseret på de procedurer og bestemmelser, der er fastsat i Rådets direktiv 2008/55/EF⁵. Nævnte direktiv er blevet erstattet af direktiv 2010/24/EU om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger⁶, hvormed der indførtes en ensartet akt for eksekutionsforanstaltninger og en standardformular for meddelelse af akter og foranstaltninger vedrørende fordringer. I forbindelse med en revision foretaget af Den Administrative Kommission med henblik på koordinering af de sociale sikringsordninger, mente de fleste medlemsstater, at det var en fordel at anvende en ensartet akt til eksekutionsforanstaltninger i lighed med den, som er indeholdt i direktiv 2010/24/EU. Det er derfor nødvendigt, at reglerne om gensidig bistand i forbindelse med inddrivelse af fordringer vedrørende socialsikring afspejler de nye foranstaltninger i direktiv 2010/24/EU for at sikre en mere effektiv inddrivelse, og at koordineringsreglerne fungerer uden problemer.
- (21) For at tage højde for de retlige ændringer i visse medlemsstater og garantere retssikkerheden for de interesserede parter bør bilagene til forordning (EF) nr. 883/2004 ændres.
- (22) Selv om en række bestemmelser i denne forordning kan anvendes umiddelbart, idet de ikke kræver yderligere gennemførelse, bør der fastsættes en dato for anvendelsen af visse af denne forordnings bestemmelser, der giver tilstrækkelig tid til gennemførelsen af disse bestemmelser —

5 Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger (EUT L 150 af 10.6.2008, s. 28).

6 Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 883/2004 foretages følgende ændringer:

1. [...]

1a) ny Efter betragtning 2 indsættes som ny betragtning 2a:

"(2a) Artikel 45 og 48 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde sikrer den frie bevægelighed for arbejdstagere, hvorved enhver forskelsbehandling på baggrund af nationalitet afskaffes, og giver mulighed for at vedtage de nødvendige foranstaltninger vedrørende social sikring for at sikre denne frihed. I henhold til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har enhver unionsborger desuden ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil."

2. [...]

2a) ny Betragtning 5 affattes således:

"Koordineringsreglerne skal sikre, at der inden for Unionen sker ligebehandling af samtlige berørte personer efter de forskellige nationale lovgivninger."

2aa) ny Efter betragtning 5 indsættes som ny betragtning 5(-a):

"Ved anvendelsen af princippet om ligebehandling, der er omhandlet i denne forordning, skal Domstolens retspraksis følges. Domstolen fortolkede dette princip og forbindelserne mellem nærværende forordning og direktiv 2004/38/EF i sine domme i følgende nyere sager: C-140/12 Brey, C-333/13 Dano, C-67/14 Alimanovic, C-299/14 Garcia-Nieto og C-308/14 Kommissionen mod Det Forenede Kongerige."

3. [...]

4. Betragtning 18b affattes således:

"I bilag III, subpart FTL, til Kommissionens forordning (EU) nr. 965/2012 af 5. oktober 2012 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyveoperationer i henhold til forordning (EF) nr. 216/2008 for Europa-Parlamentet og Rådet, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 83/2014 af 29. januar 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 965/2012 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyveoperationer i henhold til forordning (EF) nr. 216/2008 for Europa-Parlamentet og Rådet, defineres begrebet "hjemmebase" for flyve- og kabinebesætningsmedlemmer som en for besætningsmedlemmet af luftfartsforetagendet angivet lokalitet, hvor besætningsmedlemmet normalt påbegynder og afslutter en tjenesteperiode eller en række af tjenesteperioder, og hvor luftfartsforetagendet under normale omstændigheder ikke er ansvarligt for indkvartering af det pågældende besætningsmedlem."

5. Betragtning 24 affattes således:

"(24) I overensstemmelse med Domstolens retspraksis bør ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed for forsikringstagere og deres familiemedlemmer i princippet fortsat koordineres efter reglerne vedrørende ydelser ved sygdom. Sådanne regler bør dog tage hensyn til den særlige karakter af ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed. Det er også nødvendigt at fastsætte specifikke bestemmelser for at undgå dobbeltydelser i forbindelse med natural- og kontantydelse ved plejebenhov af ubegrænset varighed."

5a) ny Efter betragtning 24 indsættes følgende:

"(24a) Ved ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed forstås udelukkende ydelser, hvis hovedformål er at opfylde plejebenhovet hos en person, der over en længere tidsperiode som følge af funktionsnedsættelse pga. f.eks. alder, handicap eller sygdom kræver betydelig hjælp fra andre til at udføre væsentlige dagligdags aktiviteter. Ved ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed forstås derudover udelukkende ydelser, der kan betragtes som sociale sikringsydelser i forordningens forstand. I overensstemmelse med Domstolens retspraksis, jf. f.eks. sag C-433/13, Kommissionen mod Den Slovakiske Republik, anses sociale sikringsydelser for ydelser, der tildeles modtagerne uden nogen form for individuel og skønsmæssig bedømmelse af personlige behov, men efter lovbestemte kriterier, og ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed bør fortolkes i overensstemmelse hermed. Navnlig gælder det, at ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed ikke omfatter social og sundhedsmæssig forsorg. Ydelser, der tildeles på et skønsmæssigt grundlag efter en individuel bedømmelse af ansøgerens personlige behov, anses ikke for ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed som omfattet af denne forordning."

5b) ny Efter betragtning 32 indsættes følgende:

"(32a) Det er op til medlemsstaterne at beslutte, om de vil udnytte den i artikel 64, stk. 1, litra c), omhandlede mulighed for at forlænge perioden på tre måneder i overensstemmelse med EU-retten, herunder Domstolens dom i sag C-551/16 *Klein Schiphorst*."

6. Efter betragtning 35 indsættes følgende:

"(35-a) Med henblik på beregning af det forskelsbetingede supplement bør denne forordning tage hensyn til Domstolens dom i sag C-347/12, *Wiering*, samtidig med at den tilvejebringer de nødvendige præciseringer og forenklinger. Under hensyn til den særlige karakter af de forskellige familieydelser i medlemsstaterne bør der skelnes mellem to typer forskellige familieydelser baseret på deres hovedformål, målsætning og det grundlag, hvorpå de tildeles.

(35a) Familieydelse i kontantform, der hovedsaglig er tænkt som enten hel eller delvis erstatning for indtægt, som ikke er tjent, eller for indtægt, som en person ikke kan tjene som følge af børnepasning, er anderledes end andre familieydelse til udligning af udgifter til forsørgelse. Da sådanne ydelse vil kunne betragtes som individuelle rettigheder, som er tildelt den enkelte forælder og underlagt lovgivningen i den kompetente medlemsstat, bør det være muligt at forbeholde dem den berørte forælder. Sådanne individuelle ydelse bør anføres i del I i bilag XIII til nærværende forordning. Medlemsstaten med sekundær kompetence kan vælge, at prioriteringsreglerne i de tilfælde, hvor der samtidig består ret til familieydelse i henhold til lovgivningen i den kompetente medlemsstat og i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor familiemedlemmerne har bopæl, ikke bør gælde for sådanne ydelse. Vælger en medlemsstat at undlade at anvende prioriteringsreglerne, skal den være konsekvent over for alle berettigede personer i en lignende situation og være anført i del II i bilag XIII."

7. Efter betragtning 39 indsættes følgende:

"(39a) Den relevante gældende EU-ret om databeskyttelse, navnlig forordning (EU) nr. 2016/679 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), finder anvendelse på behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning."

8. Efter betragtning 45 indsættes følgende betragtninger:

"(46) For at sikre en rettidig ajourføring af nærværende forordning for at tage hensyn til udviklingen på nationalt plan bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændring af bilagene til nærværende forordning og forordning (EF) nr. 987/2009. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016⁷. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(47) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention.

(48) [...]"

9. I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) [...]

b) Litra i), nr. 1), ii), affattes således:

"i), 1), ii) for så vidt angår naturalydelse efter afsnit III, kapitel 1, enhver person, der betegnes eller anerkendes som familiemedlem eller betegnes som hørende til husstanden i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor den pågældende er bosat"

7 COM(2015) 216 final.

c) Litra va), nr. i), affattes således:

"va) i) med henblik på afsnit III, kapitel 1 for så vidt angår ydelser ved sygdom og moderskab og dermed ligestillede ydelser ved faderskab, naturalydelser i henhold til en medlemsstats lovgivning, som er bestemt til levering, rådighedsstillelse, direkte betaling eller refusion af udgifter til lægebehandling og produkter og tjenesteydelser i forbindelse med denne behandling."

ca) ny Efter litra va), nr. i), indsættes følgende:

"-ii) med henblik på afsnit III, kapitel 1 for så vidt angår ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed, naturalydelser i henhold til en medlemsstats lovgivning, som er bestemt til levering, rådighedsstillelse, direkte betaling eller refusion af udgifter til plejebenhov af ubegrænset varighed som omhandlet i definitionen i litra vb)."

d) Følgende litra indsættes efter litra va):

"vb) "ydelse ved plejebenhov af ubegrænset varighed": en ydelse i naturalier eller i kontanter, hvis formål er at opfylde plejebenhovet hos en person, som over en længere tidsperiode på grund af funktionsnedsættelse kræver betydelig hjælp fra en anden person eller flere andre personer til at udføre væsentlige daglige aktiviteter for at støtte vedkommendes personlige autonomi; dette omfatter også ydelser, der med samme formål tildeles den person, der leverer en sådan hjælp."

9a) ny Artikel 3, stk. 1, litra a), affattes således:

"a) ydelser ved sygdom og plejebenhov af ubegrænset varighed"

10. [...]

11. [...]

12. I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Ved anvendelse af dette afsnit anses personer, som modtager en kontantydelse i kraft af eller som følge af lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed, for at udøve nævnte aktivitet. Dette gælder ikke i forbindelse med invalide-, alderdoms- eller efterladtepensioner, pensioner ved arbejdsulykker eller erhvervssygdomme eller kontantydelse ved plejebenhov af ubegrænset varighed, som tildeles den person, der behøver pleje."

b) Stk. 5 affattes således:

"5. Beskæftigelse som flyve- eller kabinebesætningsmedlem, der udfører passager- eller fragttjenester, anses for arbejde, der udøves i den medlemsstat, hvor hjemmebasen, som defineret i bilag III, subpart FTL, til Kommissionens forordning (EU) nr. 965/2012 af 5. oktober 2012 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyveoperationer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 83/2014 af 29. januar 2014, er beliggende."

13. Artikel 12 affattes således:

"Artikel 12

Særlige regler

1. En person, der har lønnet beskæftigelse i en medlemsstat for en arbejdsgiver, som normalt udøver sin virksomhed der, og som af denne arbejdsgiver er udsendt til en anden medlemsstat for dér at udføre et arbejde for dennes regning, er fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat, forudsat at den forventede varighed af dette arbejde ikke påregnes at overstige 24 måneder, og at den pågældende ikke afløser en anden tidligere udsendt person, der er ansat og omfattet af dette stykke, eller en person, der udøver selvstændig virksomhed og er omfattet af stk. 2.

2. En person, der normalt udøver selvstændig virksomhed i en medlemsstat, og som skal udøve en lignende aktivitet i en anden medlemsstat, er fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat, forudsat at den forventede varighed af denne aktivitet ikke påregnes at overstige 24 måneder, og at den pågældende person ikke afløser en anden tidligere udsendt person, der er ansat og omfattet af stk. 1, eller en person, der udøver selvstændig virksomhed og er omfattet af dette stykke.

- 2a. Hvis en person, der er ansat og omfattet af stk. 1, eller en person, der udøver selvstændig virksomhed og er omfattet af stk. 2, ikke afslutter arbejdet eller aktiviteten og afløses af en anden person, er denne anden person fortsat omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvorfra vedkommende udsendes, eller hvor vedkommende normalt udøver selvstændig virksomhed, såfremt den samlede varighed af arbejdet eller aktiviteten udført af alle berørte personer i den anden medlemsstat ikke overstiger 24 måneder, og de øvrige betingelser i stk. 1 eller 2 er opfyldt."

14. I artikel 13 indsættes efter stk. 4 følgende som stk. 4a:

"4a. En person, som udøver lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed i en medlemsstat og samtidig modtager ydelser ved arbejdsløshed fra en anden medlemsstat, er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, som udbetaler ydelsen ved arbejdsløshed."

14a) ny I afsnit III, kapitel 1 foretages følgende ændringer:

"Ydelser ved sygdom, plejebenhov af ubegrænset varighed og moderskab og dermed ligestillede ydelser ved faderskab"

14b) ny Artikel 19 affattes således:

"Artikel 19

Ophold uden for den kompetente medlemsstat

1. En forsikringstager eller hans familiemedlemmer, som opholder sig i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat, har ret til de naturalydelser, der fra et medicinsk synspunkt eller pga. behov for pleje af ubegrænset varighed bliver nødvendige under opholdet under hensyn til ydelsernes art og opholdets forventede varighed, jf. dog stk. 2. Naturalydelserne udredes for den kompetente institutions regning af institutionen på opholdsstedet efter den for denne institution gældende lovgivning, som var de pågældende forsikret i henhold til denne lovgivning.

Naturalydelser, herunder naturalydelser, der tildeles i forbindelse med kroniske eller allerede konstaterede sygdomme, fødsel eller pleje af ubegrænset varighed, er ikke omfattet af denne artikel, når formålet med opholdet i en anden medlemsstat er at modtage disse ydelser.

2. Den Administrative Kommission udarbejder en liste over naturalydelser, som, for at de kan være til rådighed under et ophold i en anden medlemsstat, af praktiske grunde kræver, at den berørte person og den institution, der udreder ydelsen, har truffet aftale herom forud for opholdet."

14c) ny Artikel 20, stk. 1, affattes således:

"1. Medmindre andet følger af denne forordning, skal en forsikringstager, som rejser til en anden medlemsstat med det formål under opholdet at opnå naturalydelse, jf. artikel 1, litra va), nr. i), søge den kompetente institution om tilladelse hertil."

14d) ny Artikel 30 affattes således:

"Artikel 30

Bidrag, der påhviler pensionister

1. Den institution i en medlemsstat, som efter den lovgivning, der gælder for institutionen, skal tilbageholde bidrag til dækning af ydelser ved sygdom, pleje af ubegrænset varighed eller moderskab og dermed ligestillede ydelser ved faderskab, må kun opkræve og inddrive disse bidrag, beregnet efter den for denne institution gældende lovgivning, såfremt udgiften til ydelser, der skal udredes i medfør af artikel 23-26, skal afholdes af en institution i nævnte medlemsstat.

2. Når der i de i artikel 25 omhandlede tilfælde skal indbetales bidrag eller foretages tilsvarende betalinger til dækning af ydelser ved sygdom, pleje af ubegrænset varighed eller moderskab og dermed ligestillede ydelser ved faderskab i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor pensionisten har bopæl, må sådanne bidrag ikke opkræves som følge af denne bopæl."

15. I artikel 32 indsættes følgende som stk. 3:

"3. Har et familiemedlem en afledt ret til ydelser i henhold til lovgivningen i mere end én medlemsstat, gælder følgende prioriteringsregler:

a) Såfremt der er ret til ydelser på forskelligt grundlag, gælder følgende prioritetsorden:

i) ret til ydelser, i kraft af at den forsikrede person har lønnet beskæftigelse eller udøver selvstændig virksomhed

ii) ret til ydelser, i kraft af at den forsikrede person modtager en pension

iii) ret til ydelser, i kraft af at den forsikrede person har bopæl.

b) Såfremt der er afledte rettigheder til ydelser på samme grundlag, fastlægges prioritetsordenen ved at henvise til familiemedlemmets bopæl som et subsidiært kriterium.

c) Såfremt det ikke er muligt at fastlægge prioritetsordenen på grundlag af de foregående kriterier, anvendes den forsikrede persons længste forsikringsperiode i en national pensionsordning som et sidste kriterium."

15a) ny Efter artikel 33 indsættes følgende:

"Artikel 33a

Ydelser ved plejebehov af ubegrænset varighed

1. Den Administrative Kommission udarbejder en detaljeret fortegnelse over de ydelser ved plejebehov af ubegrænset varighed, som opfylder kriterierne i artikel 1, litra vb), og angiver, hvilke ydelser der er naturalydelser, og hvilke der er kontantydelse, samt om ydelsen tildeles den person, der behøver pleje, eller den person, der yder pleje.

2. Hvis en ydelse ved plejebenhov af ubegrænset varighed, som er omfattet af dette kapitel, også har træk af ydelser, som er koordineret efter et andet kapitel i afsnit III, kan medlemsstaterne undtagelsesvis koordinere sådanne ydelser i overensstemmelse med bestemmelserne i sidstnævnte kapitel, forudsat at resultatet af en sådan koordinering generelt er mindst lige så gunstigt for modtagerne, som hvis ydelsen var blevet koordineret som en ydelse ved plejebenhov af ubegrænset varighed i henhold til dette kapitel, og at den er opført i bilag XII, som præciserer, hvilket kapitel i afsnit III der finder anvendelse.

3. Artikel 34, stk. 1 og 3, finder også anvendelse på ydelser, der er opført i bilag XII."

16. Artikel 34 affattes således:

"Artikel 34

Dobbelttydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed

1. Såfremt en person, der modtager kontanttydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed, der tildeles ifølge artikel 21 eller 29, samtidig i henhold til dette kapitel også over for bopæls- eller opholdsstedets institution i en anden medlemsstat har ret til at fremsætte krav om naturaltydelser til samme formål, og hvis en institution i den første medlemsstat ifølge artikel 35 ligeledes skal refundere omkostningerne ved disse naturaltydelser, finder den generelle bestemmelse i artikel 10 om at forhindre dobbelttydelser anvendelse, dog med følgende begrænsning: Såfremt den pågældende person gør krav på og modtager de relevante naturaltydelser, nedsættes kontanttydelser med det beløb for naturaltydelser, der kræves eller kan kræves hos den institution i den første medlemsstat, der skal refundere omkostningerne.

2. [...]

3. To eller flere medlemsstater eller disse staters kompetente myndigheder kan aftale andre eller supplerende ordninger, der dog ikke må være mindre fordelagtige for de pågældende personer end principperne i stk. 1.

4. Hvis der i henhold til lovgivningen i mere end én medlemsstat inden for samme periode og til de samme børn tildeles kontantydelse ved plejebestanden af ubegrænset varighed, finder prioriteringsreglerne i tilfælde af samtidig ret i artikel 68, stk. 1, anvendelse."

17. [...]

18. I artikel 50, stk. 2, ændres "artikel 52, stk. 1, litra a) eller b)" til "artikel 52, stk. 1, litra b)".

18a) ny Før artikel 61 indsættes følgende:

"Artikel 60a

Særlige regler om sammenlægningen af perioder med henblik på ydelser ved arbejdsløshed

Med henblik på anvendelsen af artikel 6 i dette kapitel lægger den kompetente medlemsstat kun de perioder sammen, der medregnes efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor de er tilbagelagt med henblik på erhvervelse og bevarelse af ret til ydelser ved arbejdsløshed."

19. Artikel 61 affattes således:

"Artikel 61

**Særlige bestemmelser om sammenlægning af forsikringsperioder,
beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed**

1. Med undtagelse af de tilfælde, der er nævnt i artikel 65, stk. 2 og 2a, er anvendelsen af artikel 6 og 60a i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt, betinget af, at den pågældende person senest har tilbagelagt en uafbrudt forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed på mindst en måned, efter bestemmelserne i den lovgivning, i henhold til hvilken der ansøges om ydelser.
2. Hvis en arbejdsløs ikke har tilbagelagt en uafbrudt forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed på mindst en måned i overensstemmelse med stk. 1, er den pågældende person berettiget til ydelser ved arbejdsløshed i henhold til lovgivningen i den næstsidste medlemsstat, hvor vedkommende har tilbagelagt en forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed, forudsat at en sådan periode var en uafbrudt periode på mindst en måned. Den medlemsstat, der gøres kompetent i henhold til dette stykke, leverer ydelserne ved arbejdsløshed i henhold til sin lovgivning efter anvendelse af artikel 6 og 60a i det nødvendige omfang og på de betingelser og underlagt de begrænsninger, der er fastlagt i artikel 64a.
3. Hvis en arbejdsløs ikke har tilbagelagt en uafbrudt forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed på mindst en måned i nogen af de i stk. 1 og 2 omhandlede medlemsstater, gøres den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt, kompetent og leverer ydelserne ved arbejdsløshed i henhold til sin lovgivning efter anvendelse af artikel 6 og 60a i det nødvendige omfang."

19a) ny Artikel 62 affattes således:

"Artikel 62

Beregning af ydelserne

1. Den kompetente institution i en medlemsstat, hvis lovgivning fastsætter, at ydelserne beregnes på grundlag af størrelsen af den tidligere løn- eller erhvervsindtægt, skal som grundlag for beregningen kun benytte den løn- eller erhvervsindtægt, som den pågældende har haft under sin seneste lønnede beskæftigelse eller selvstændige virksomhed efter denne lovgivning.
2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ligeledes anvendelse, såfremt den for den kompetente institution gældende lovgivning foreskriver en fast referenceperiode til bestemmelse af, hvilken lønindtægt eller erhvervsindtægt der skal danne grundlag for beregningen af ydelserne, og hvor den pågældende i hele eller en del af denne periode har været underlagt lovgivningen i en anden medlemsstat.
3. Uden at stk. 1 og 2 berøres heraf, skal bopæls medlemsstatens institution for så vidt angår arbejdsløse, der er omfattet af artikel 65, stk. 2, første og andet punktum, på de betingelser og underlagt de begrænsninger, der er fastlagt i den anvendte lovgivning, tage hensyn til den løn- eller erhvervsindtægt, som den pågældende har haft i den medlemsstat, hvis lovgivning vedkommende var underlagt under sin seneste beskæftigelse eller selvstændige virksomhed, i overensstemmelse med bestemmelserne i gennemførelsesforordningen."

19b. nyt Artikel 63 affattes således:

"Artikel 63

Særlige bestemmelser vedrørende ophævelse af bopælsbestemmelser

Ved anvendelsen af dette kapitel finder artikel 7 kun anvendelse i forbindelse med de i artikel 64, 64a og 65 omhandlede tilfælde og finder anvendelse inden for de deri fastlagte grænser."

20. I artikel 64 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra c) affattes således:

"Den arbejdsløse bevarer sin ret til ydelser i tre måneder, regnet fra det tidspunkt, hvor den arbejdsløse ophørte med at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den medlemsstat, han har forladt, dog således at det samlede tidsrum, for hvilket der tilkendes ydelser, ikke kan overstige det samlede tidsrum, hvor den arbejdsløse har ret til ydelser i medfør af den nævnte medlemsstats lovgivning; de tre måneder kan af det kompetente arbejdsformidlingskontor eller den kompetente institution forlænges til udgangen af det tidsrum, hvor den pågældende person har ret til ydelser."

b) Stk. 3 affattes således:

"Mellem to beskæftigelsesperioder er den maksimale samlede periode, hvor en arbejdsløs bevarer sin ret til ydelser i henhold til stk. 1 og artikel 64a, tre måneder, medmindre lovgivningen i den kompetente medlemsstat indeholder gunstigere bestemmelser; de(n) kompetente myndighed(er) eller institution(er) kan forlænge denne periode til udgangen af det tidsrum, hvor den pågældende person har ret til ydelser."

21. Efter artikel 64 indsættes følgende som artikel 64a:

"Artikel 64a

Særlige regler for arbejdsløse, der er omfattet af artikel 61, stk. 2

1. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 61, stk. 2, leverer den medlemsstat, der gøres kompetent, ydelser ved arbejdsløshed i henhold til sin lovgivning i den periode, der er fastlagt i artikel 64, stk. 1, litra c), såfremt den arbejdsløse står til rådighed for arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed er tilbagelagt, og opfylder de betingelser, der er fastlagt i denne medlemsstats lovgivning. I sådant tilfælde har tilmelding hos arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt, samme virkning som tilmelding hos arbejdsformidlingen i den kompetente medlemsstat. Artikel 64, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse.

2. Hvis den arbejdsløse, der er omhandlet i stk. 1, ønsker at søge arbejde i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der er kompetent for så vidt angår ydelser ved arbejdsløshed, eller den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt, finder alternativt artikel 64 tilsvarende anvendelse. Med henblik herpå skal artikel 64, stk. 1, litra a), læses som en henvisning til arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt."

22. Artikel 65 affattes således:

"Artikel 65

Arbejdsløse, som var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. En person, der er fuldtidsledig eller delvis eller periodevis arbejdsløs, og som under sin seneste beskæftigelse eller selvstændige virksomhed var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat, skal stille sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente medlemsstat, eller såfremt det er relevant for så vidt angår personer, der er delvis eller periodevis arbejdsløse, for den arbejdsgiver, som arbejdstageren fortsat står til rådighed for. En sådan person modtager ydelser i overensstemmelse med lovgivningen i den kompetente medlemsstat, som om denne var bosat i den medlemsstat. Disse ydelser udbetales af institutionen i den kompetente medlemsstat.

2. Uanset stk. 1 stiller en fuldtidsledig, der under sin seneste beskæftigelse eller selvstændige virksomhed var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat, forbliver bosat i eller vender tilbage til den pågældende medlemsstat, og som ikke havde tilbagelagt en uafbrudt forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed på mindst tre måneder udelukkende i henhold til lovgivningen i den kompetente medlemsstat, sig til rådighed for arbejdsformidlingen i bopælsmedlemsstaten. En sådan person modtager ydelser i overensstemmelse med lovgivningen i bopælsmedlemsstaten, som om denne havde tilbagelagt alle forsikringsperioder, beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed i henhold til lovgivningen i den medlemsstat. Disse ydelser udbetales af institutionen i bopælsmedlemsstaten. Alternativt kan en fuldtidsledig, der er omhandlet i dette stykke, og som ville have ret til ydelser ved arbejdsløshed udelukkende i henhold til den nationale lovgivning i den kompetente medlemsstat uden anvendelse af artikel 6, i stedet vælge at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den pågældende medlemsstat og modtage ydelser i henhold til lovgivningen i denne medlemsstat, som om den pågældende var bosat der.

2a. Stk. 2 finder ikke anvendelse på en fuldtidsledig person, der senest har tilbagelagt forsikringsperioder som selvstændig erhvervsdrivende perioder med selvstændig virksomhed, der er anerkendt med henblik på tilkendelse af arbejdsløshedsydelse i en anden medlemsstat end vedkommendes bopælsmedlemsstat, og hvis bopælsmedlemsstat har givet meddelelse i henhold til grundforordningens artikel 9 om, at der ikke er nogen mulighed for, at nogen kategori af selvstændige erhvervsdrivende kan være omfattet af den pågældende medlemsstats arbejdsløshedsforsikringsordning.

3. Hvis en fuldtidsledig, der er omhandlet i stk. 1 eller i stk. 2, sidste punktum, eller i stk. 2a, ikke ønsker at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente medlemsstat efter at have tilmeldt sig der, og ønsker at søge arbejde i bopælsmedlemsstaten, finder artikel 64 tilsvarende anvendelse, dog med undtagelse af artikel 64, stk. 1, litra a).

4. Fuldtidsledige, der er omhandlet i dette stykke, kan foruden at stille sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den medlemsstat, der tildeler ydelserne i henhold til stk. 1 eller 2, alt efter hvad der er relevant, som et supplerende tiltag også stille sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente medlemsstat eller bopælsmedlemsstaten.

5. [...]

22a) ny Artikel 65a udgår.

22b) ny I artikel 68 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. I tilfælde af samtidig ret til ydelser tilkendes familieydelse i overensstemmelse med den lovgivning, der er udpeget som prioriteret efter stk. 1. Rettigheder til familieydelse, der skal udbetales i henhold til en eller flere andre modstridende lovgivninger, suspenderes op til det beløb, der er fastsat i førstnævnte medlemsstats lovgivning for ydelser af samme art, og et forskelsbetinget supplement udredes om fornødent for den del, der overstiger dette beløb. Et sådant forskelsbetinget supplement skal dog ikke nødvendigvis udredes til børn, der har bopæl i en anden medlemsstat, hvis kravet på den pågældende ydelse udelukkende er baseret på bopæl."

b) Efter betragtning 2 indsættes følgende:

"2a. Med henblik på beregning af det forskelsbetingede supplement til familieydelse i henhold til stk. 2 skelnes mellem to kategorier af den samme slags ydelser:

a) familieydelse i kontantform, der hovedsagelig er tænkt som hel eller delvis erstatning for indtægt, som ikke er tjent, eller for indtægt, som en person ikke kan tjene som følge af børnepasning, og

b) alle andre familieydelse."

23. Efter artikel 68a indsættes følgende:

"Artikel 68b

Særlig bestemmelse for familieydelse i kontantform, der er tænkt som erstatning for indtægt i børnepasningsperioden

1. Familieydelse som omhandlet i artikel 68, stk. 2a, litra a), der er anført i del I i bilag XIII, tilkendes i henhold til den kompetente medlemsstats lovgivning udelukkende til personer, der er omfattet af den pågældende lovgivning. Der er ingen afledte rettigheder til sådanne ydelser. Artikel 68a i nærværende forordning finder ikke anvendelse på sådanne ydelser, og det kræves heller ikke af den kompetente institution, at den skal tage hensyn til en fordring, der er indgivet af den anden forælder eller af en person eller institution, der optræder som værge for barnet eller børnene i henhold til artikel 60, stk. 1, i gennemførelsesforordningen.

2. Uanset artikel 68, stk. 2, kan en medlemsstat ved samtidig ret til ydelser i henhold til modstridende lovgivning tilkende en familieydelse, der er omhandlet i stk. 1, fuldt ud til en modtager uanset det beløb, der er udbetalt i henhold til den første lovgivning. Medlemsstater, der vælger at anvende en sådan fravigelse, anføres i del II i bilag XIII med henvisning til den familieydelse, hvorpå fravigelsen finder anvendelse."

23a) ny I artikel 72 indsættes som litra ea):

"ea) afgive udtalelser til Europa-Kommissionen om udkast til de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 76a i nærværende forordning og artikel 86a i gennemførelsesforordningen, inden de vedtages efter den procedure, der er omhandlet i disse artikler, og fremsætte eventuelle relevante forslag til Europa-Kommissionen om revision af de nævnte gennemførelsesretsakter"

24. Efter artikel 75 indsættes følgende som artikel 75a i "Afsnit V FORSKELLIGE BESTEMMELSER":

"Artikel 75a

Kompetente myndigheders forpligtelse

1. De kompetente myndigheder påser, at institutionerne under dem holdes informeret og anvender samtlige lovgivningsmæssige og andre bestemmelser, herunder Den Administrative Kommissions afgørelser, på de områder og under de betingelser, der er fastsat i nærværende forordning og i gennemførelsesforordningen.
2. Med henblik på at sikre en korrekt fastlæggelse af, hvilken lovgivning der finder anvendelse, fremmer de kompetente myndigheder, hvor det er relevant, samarbejdet mellem deres institutioner og andre relevante organer, f.eks. arbejdstilsyn, i deres medlemsstater."

25. Efter artikel 76 indsættes følgende som artikel 76a:

"Artikel 76a

Beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at fastlægge den procedure, herunder, hvor det er relevant, de tidsfrister, der skal følges for at sikre gennemførelse på ensartede betingelser af denne forordnings artikel 12 og 13. Ved disse gennemførelsesretsakter etableres der standard procedurer for:
 - udstedelsen, formatet og indholdet i forbindelse med et personbåret dokument, som bekræfter, hvilken lovgivning om social sikring der finder anvendelse for indehaveren
 - [...]

- de elementer, der skal undersøges, inden dokumentet kan udstedes, trækkes tilbage eller berigtiges
- den udstedende institutions tilbagetrækning eller berigtigelse af dokumentet i overensstemmelse med artikel 5 og 19a i gennemførelsesforordningen.

2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i denne forordnings artikel 76b, stk. 2.

3. [...]."

25a) ny Efter artikel 76a indsættes følgende som artikel 76b:

"Artikel 76b

Undersøgelsesprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Europa-Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes."

26. Som artikel 87b indsættes:

"Artikel 87b

Overgangsbestemmelse om anvendelse af forordning (EU) xxx⁸

1. Forordning (EU) xxx begrundet ikke ret til ydelser for perioden forud for de respektive datoer for anvendelse af de relevante bestemmelser i artikel 3 i forordning (EU) xxxx.
2. Enhver forsikringsperiode og, såfremt det er relevant, enhver beskæftigelses- eller bopælsperiode eller periode med selvstændig virksomhed, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning forud for de respektive datoer for anvendelse af de relevante bestemmelser i artikel 3 i forordning (EU) xxx i den pågældende medlemsstat, tages i betragtning ved afgørelsen af ret til ydelser efter denne forordning.
3. Rettigheder kan erhverves i medfør af forordning (EU) xxx, selv om de vedrører en begivenhed, der er indtruffet, før dens anvendelse i den pågældende medlemsstat, jf. dog stk. 1.
4. Kapitel 6 i afsnit III i denne forordning, der var gældende inden [ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxx], finder fortsat anvendelse på ydelser ved arbejdsløshed, for hvilke ansøgningerne er indgivet før den [*EUT: Indsæt venligst den nøjagtige dato svarende til 24 måneder efter ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxxx*].
5. Kapitel 1 i afsnit III i denne forordning, der var gældende inden [ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxx], finder fortsat anvendelse på ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed, for hvilke ansøgningerne er indgivet før den [*EUT: Indsæt venligst den nøjagtige dato svarende til 24 måneder efter ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxxx*].

8 (Indsættes).

6. Afsnit III, kapitel 8, i denne forordning, der var gældende inden [ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxx], finder fortsat anvendelse på familieydelse for børn født før den [EUT: *Indsæt venligst den nøjagtige dato svarende til 24 måneder efter ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxxx*].

7. Såfremt en person, som følge af ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxxx, i henhold til afsnit II i nærværende forordning er omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat end den, hvis lovgivning vedkommende var omfattet af inden anvendelsen af forordning (EU) xxxx, er denne person fortsat omfattet af den medlemsstats lovgivning, der var gældende inden anvendelsen af forordning (EU) xxxx, i en overgangsperiode, der varer, så længe den relevante situation forbliver uændret, og under alle omstændigheder højst 10 år efter datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxxx. Den samlede varighed af den overgangsperiode, der er fastsat i dette stykke, og den, der er fastsat i artikel 87a, stk. 1, må dog ikke overstige 10 år. En sådan person kan anmode om, at overgangsperioden ikke længere skal gælde for vedkommende. En sådan anmodning indgives til den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i bopælsmedlemsstaten. Anmodninger indgivet senest tre måneder efter [EUT: *Indsæt venligst den nøjagtige dato svarende til 24 måneder efter ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxxx*] anses for at få virkning fra dagen før [EUT: *Indsæt venligst den nøjagtige dato svarende til 24 måneder efter ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxxx*]. Anmodninger indgivet efter [EUT: *Indsæt venligst den nøjagtige dato svarende til 27 måneder efter ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxxx*] har virkning fra den første dag i den følgende måned efter indgivelsen af anmodningen.

Dette stykke gælder ikke artikel 12 i nærværende forordning. Artikel 12 i nærværende forordning, der var gældende inden [EUT: *Indsæt venligst datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxx*], finder fortsat anvendelse på udsendte personer i lønnet beskæftigelse eller selvstændige erhvervsdrivende, der flytter for at udøve en lignende aktivitet i en anden medlemsstat før... [EUT: *Indsæt venligst den nøjagtige dato svarende til 24 måneder efter ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxxx*].

8. Artikel 65 og 86 i forordning (EF) nr. 883/2004, der var gældende før... [EUT: *Indsæt venligst datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxxx*], finder fortsat anvendelse på Luxembourg indtil den [EUT: *Indsæt venligst den nøjagtige dato svarende til tre år efter den anvendelsesdato, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) xxxx*].

Luxembourg kan dog meddele Kommissionen, at det er nødvendigt at forlænge denne periode med yderligere to år. En sådan meddelelse om forlængelse skal ske i god tid inden udløbet af den periode på tre år, der er omhandlet i foregående afsnit. Denne meddelelse offentliggøres i EU-Tidende."

27. Artikel 88 affattes således:

"Artikel 88

Delegation af beføjelser til ajourføring af bilagene

Europa-Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 88a til med jævne mellemrum på Den Administrative Kommissions vegne at ændre bilagene til denne forordning og til gennemførelsesforordningen.

Artikel 88a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 88, tillægges Europa-Kommissionen for en ubegrænset tidsperiode fra [datoen for ikrafttrædelse af forordning (EU) xxx].

3. Den i artikel 88 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 88 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Europa-Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

28. Bilag I, II, III, IV, X og XI ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning.
29. Bilag XII og XIII indsættes i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

I forordning (EF) nr. 987/2009 foretages følgende ændringer:

1. Efter betragtning 18 indsættes følgende:

"(18a) Visse specifikke regler og procedurer er nødvendige for refusion af omkostningen ved ydelser afholdt af en bopælsmedlemsstat i tilfælde, hvor de berørte personer er forsikret i en anden medlemsstat. Medlemsstater, der har behov for refusion på basis af faste udgifter, bør indberette de gennemsnitlige årlige omkostninger pr. person inden for en given frist, for at refusionen kan ske så hurtigt som muligt. Er en medlemsstat ikke i stand til at give meddelelse om de gennemsnitlige årlige udgifter pr. person i de forskellige alderskategorier for et referenceår inden for fristen, er det nødvendigt at sørge for et alternativ, så medlemsstaten kan indgive fordringer for det pågældende år baseret på de gennemsnitlige årlige udgifter, der tidligere er blevet offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende. Refusionen af udgifter i forbindelse med naturalydelse på baggrund af faste beløb bør være så tæt som muligt på de faktiske udgifter, derfor bør en undtagelse fra meddelelsesforpligtelsen være betinget af Den Administrative Kommissions godkendelse og bør ikke gives det derpå følgende år."

2. Betragtning 19 affattes således:

"(19) Procedurerne for gensidig bistand mellem institutionerne med hensyn til inddrivelse af fordringer vedrørende socialsikring bør styrkes for at sikre en mere effektiv inddrivelse, og for at koordineringsreglerne kan fungere problemfrit. Effektiv inddrivelse er også et middel til at forebygge og bekæmpe misbrug og svig og er en måde, hvorpå de sociale sikringsordningers holdbarhed kan sikres. Dette indebærer, at der vedtages nye procedurer med udgangspunkt i en række af de nuværende bestemmelser i Rådets direktiv 2010/24/EU om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger⁹, navnlig gennem vedtagelsen af en ensartet akt med henblik på eksekution og vedtagelse af standardiserede procedurer for anmodning om gensidig bistand og meddelelse af akter og foranstaltninger angående inddrivelse af fordringer vedrørende socialsikring."

3. Efter betragtning 24 indsættes følgende betragtninger:

"(25) Indsatsen for at bekæmpe svig og fejl indgår i den egentlige gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og nærværende forordning. Det er derfor i retssikkerhedens interesse, at nærværende forordning indeholder et klart retsgrundlag for at tillade kompetente institutioner at udveksle personoplysninger med relevante myndigheder i andre medlemsstater vedrørende personer, hvis rettigheder og forpligtelser i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004 og nærværende forordning allerede er etableret, eller som er omfattet af forordningerne, for at kunne forebygge eller identificere svig og fejl som led i den løbende korrekte gennemførelse af disse forordninger. Det er også nødvendigt at sikre, at sådanne udvekslinger af oplysninger foretages i overensstemmelse med gældende databeskyttelseslovgivning.

Desuden er det med henblik på bekæmpelse af svig og fejl og sikring af præcise og effektive tjenesteydelser for de mobile borgere nødvendigt, at disse forordninger giver et klart retsgrundlag for medlemsstaterne til at udveksle oplysninger med hinanden, enten på individuelt plan i en enkelt sag eller på generelt plan med sammenholdning af oplysninger.

⁹ EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1.

(26) For at beskytte de berørte personers rettigheder bør medlemsstaterne sikre, at alle anmodninger om oplysninger og svar er nødvendige og står i et rimeligt forhold til den korrekte gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og nærværende forordning."

4. I artikel 1, stk. 2, indsættes følgende litra efter litra e):

"ea) "svig": enhver forsætlig handling eller forsætlig undladelse af at handle for at opnå eller modtage sociale sikringsydelser eller undgå at betale sociale sikringsbidrag i strid med den eller de berørte medlemsstaters lovgivning, grundforordningen eller denne forordning"

5. I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Efter stk. 2 tilføjes følgende:

"2a. Institutionerne udveksler også de oplysninger, der er nødvendige for at konstatere ændringer i omstændigheder af relevans for sådanne rettigheder og forpligtelser for de personer, som er omfattet af grundforordningen, samt for at konstatere unøjagtigheder i de oplysninger, som disse rettigheder er baseret på. Disse oplysninger kan kontrolleres ved at sammenholde dem med oplysningerne hos institutionen i den anden berørte medlemsstat ved anvendelse af elektroniske midler til udveksling af oplysninger eller adgang til den anden institutions database. Denne kontrol skal være mulig enten i forbindelse med enkeltsager eller for at sammenligne oplysninger vedrørende flere personer samtidigt. Anmodningen om oplysninger og et eventuelt svar på denne anmodning skal være nødvendig og forholdsmæssig."

b) Efter stk. 4 tilføjes følgende:

"5. [...]

6. [...]

7. Anmodningerne om oplysninger og et eventuelt svar på disse anmodninger skal opfylde kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om databeskyttelse)¹⁰, jf. også grundforordningens artikel 77. Enhver afgørelse, der træffes på grundlag af denne udveksling af oplysninger, skal være baseret på tilstrækkelig dokumentation og være underlagt effektive retsmidler."

6. Artikel 3, stk. 3, udgår.

7. Artikel 5 affattes således:

"1. De dokumenter, der er udstedt af en medlemsstats institution, og som viser en persons situation i forbindelse med anvendelsen af grundforordningen og gennemførelsesforordningen, og anden dokumentation, på grundlag af hvilken der er udstedt dokumenter, skal accepteres af de øvrige medlemsstaters institutioner, så længe de ikke er trukket tilbage eller erklæret ugyldige af den medlemsstat, hvor de er udstedt.

1a. Hvis ikke alle angivne obligatoriske felter er udfyldt, underretter institutionen i den medlemsstat, der modtager dokumentet, straks den udstedende institution om manglerne i dokumentet. Den udstedende institution berigtiger hurtigst muligt dokumentet eller bekræfter, at betingelserne for udstedelse af dokumentet ikke er opfyldt. Hvis de manglende obligatoriske oplysninger ikke er afgivet inden for 30 arbejdsdage, kan den anmodende institution forholde sig, som om dokumentet aldrig var blevet udstedt, og underretter i så fald den udstedende institution herom.

¹⁰ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

2. Hvis der rejses tvivl om dokumentets gyldighed eller om rigtigheden af de faktiske omstændigheder, som dokumentet bygger på, anmoder institutionen i den medlemsstat, der modtager dokumentet, den udstedende institution om de fornødne uddybende forklaringer og eventuelt om, at dokumentet trækkes tilbage eller berigtiges, dog med forbehold af artikel 19a. Den udstedende institution genovervejer grundene til udstedelsen af dokumentet og trækker det om nødvendigt tilbage eller berigtiger det.

3. Hvis der rejses tvivl om de oplysninger, som den eller de berørte personer har givet, om dokumentets eller dokumentationens gyldighed eller om rigtigheden af de faktiske omstændigheder, som dokumentet bygger på, foretager den berørte institution, i det omfang dette er muligt, på den kompetente institutions anmodning den nødvendige kontrol af disse oplysninger eller dette dokument.

4. Hvis de berørte institutioner ikke når til enighed, kan sagen forelægges for Den Administrative Kommission af de kompetente myndigheder tidligst en måned efter datoen for forelæggelsen af anmodningen fra den institution, der modtog dokumentet. Den Administrative Kommission skal søge at forlige synspunkterne inden for seks måneder efter den dato, hvor den fik sagen forelagt. Med henblik herpå og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 72, litra a), kan Den Administrative Kommission vedtage en afgørelse om fortolkningen af de relevante bestemmelser i grundforordningen og i nærværende forordning. De berørte kompetente myndigheder og institutioner træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at anvende en sådan afgørelse fra Den Administrative Kommission, uden at dette berører de pågældende myndigheders, institutioners eller enkeltpersoners ret til at benytte sig af de procedurer og domstole, der er fastsat i medlemsstaternes lovgivning, i denne forordning eller i traktaten."

8. I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Ved anvendelsen af grundforordningens artikel 12, stk. 1, omfatter en "person, der har lønnet beskæftigelse i en medlemsstat for en arbejdsgiver, som normalt udøver sin virksomhed i denne medlemsstat, og som af denne arbejdsgiver udsendes i en anden medlemsstat", også en person, som ansættes med henblik på at blive udsendt til en anden medlemsstat, forudsat at den pågældende person i en periode på mindst tre måneder umiddelbart inden påbegyndelsen af ansættelsen allerede har været omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvor vedkommendes arbejdsgiver er etableret."

aa) Nyt. Som stk. 1a indsættes:

"1a. Når en person har været udsendt i overensstemmelse med grundforordningens artikel 12, stk. 1, eller har udøvet selvstændig virksomhed i en anden medlemsstat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 12, stk. 2, i 24 måneder i alt med eller uden afbrydelser på højst to måneder, kan der ikke starte en ny periode i henhold til artikel 12, stk. 1 eller 2, for samme arbejdstager eller person, der udøver selvstændig virksomhed, og samme medlemsstat før mindst to måneder efter afslutningen af den foregående periode."

b) Stk. 5a affattes således:

"5a. Ved anvendelsen af grundforordningens afsnit II er "hjemsted eller forretningssted" det hjemsted eller det forretningssted, hvor virksomhedens væsentlige beslutninger træffes, og hvor den centrale administrations funktioner udføres. Ved fastsættelsen af placeringen af hjemstedet eller forretningsstedet tages der hensyn til en række faktorer, herunder:

- a) hvor de vigtigste ledere har deres bopælssted
- b) hvor der afholdes generalforsamlinger
- c) hvor de administrative dokumenter og virksomhedens regnskaber opbevares
- d) hvor de finansielle og navnlig bankmæssige transaktioner hovedsageligt finder sted
- e) omsætning, arbejdstid, antallet af leverede tjenesteydelser og/eller indtjening
- f) virksomhedens sædvanlige karakter.

Fastsættelsen sker inden for rammerne af en samlet vurdering, hvor der lægges behørig vægt på hvert af ovennævnte kriterier. Den Administrative Kommission fastlægger detaljerede ordninger for fastsættelsen."

c) Der indsættes et nyt stk. 12 efter stk. 11.

"12. Ved anvendelsen af grundforordningens artikel 13 i forbindelse med en person, der er bosat uden for Unionens område og har lønnet beskæftigelse eller udøver selvstændig virksomhed i to eller flere medlemsstater, finder bestemmelserne i grundforordningen og gennemførelsesforordningen om, hvilken lovgivning der finder anvendelse, tilsvarende anvendelse, dog med det forbehold, at den pågældendes bopælssted anses for at befinde sig i den medlemsstat, hvor personen udfører størsteparten af sine aktiviteter med hensyn til arbejdstid på Unionens område."

9) a) Titlen til artikel 15 affattes således:

"Procedurer ved anvendelse af grundforordningens artikel 11, stk. 3, litra b) og d), artikel 11, stk. 4 og 5, og artikel 12 (om meddelelse af oplysninger til de berørte institutioner)"

b) Artikel 15, stk. 2, affattes således:

"2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på personer, der er omfattet af grundforordningens artikel 11, stk. 3, litra d), og artikel 11, stk. 5."

10) Artikel 16, stk. 1, 2, 3 og 5 affattes således:

"1. En person, der udøver aktiviteter i to eller flere medlemsstater, underretter den institution, som er udpeget af den kompetente myndighed i bopælsmedlemsstaten, herom. Disse oplysninger kan også gives af arbejdsgiveren på personens vegne.

2. Den udpegede institution på bopælsstedet, fastlægger straks, hvilken lovgivning den pågældende skal være omfattet af, under hensyntagen til grundforordningens artikel 13 og gennemførelsesforordningens artikel 14. Hvis denne institution fastlægger, at lovgivningen i den medlemsstat, hvor denne institution er beliggende, finder anvendelse, underretter den de udpegede institutioner i de enkelte medlemsstater, hvor beskæftigelsen udøves, og/eller hvor arbejdsgiveren er hjemmehørende, om sin fastlæggelse af den gældende lovgivning.

3. Hvis bopælsstedets udpegede institution fastlægger, at en anden medlemsstats lovgivning finder anvendelse, er denne fastlæggelse midlertidig, og den pågældende institution underretter straks de udpegede institutioner i de enkelte medlemsstater, hvor beskæftigelsen udøves, og/eller hvor arbejdsgiveren er hjemmehørende, om denne midlertidige fastlæggelse af den gældende lovgivning. Den midlertidige fastlæggelse bliver endelig, to måneder efter at de institutioner, der er udpeget af de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder, er blevet underrettet herom, medmindre mindst en af disse institutioner underretter bopælsstedets udpegede institution inden udgangen af denne periode på to måneder om, at den endnu ikke kan godkende den midlertidige fastlæggelse, eller at den er uenig heri.

5. Den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning er fastlagt til at skulle anvendes midlertidigt eller endeligt, underretter straks den pågældende person og dennes arbejdsgiver om fastlæggelsen."

11. Artikel 19 affattes således:

"Artikel 19

Underretning af berørte personer og arbejdsgivere

1. Den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning skal anvendes i henhold til afsnit II i grundforordningen, underretter den berørte person og, hvis det er relevant, dennes arbejdsgiver(e) om de forpligtelser, der er indeholdt i den pågældende lovgivning. Institutionen yder dem den fornødne bistand til at overholde de formaliteter, der foreskrives af den pågældende lovgivning.
2. Efter anmodning fra den berørte person eller arbejdsgiveren attesterer den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning skal anvendes i medfør af en bestemmelse i afsnit II i grundforordningen, at sådan lovgivning finder anvendelse med angivelse af evt. slutdato og betingelser.
3. Når en institution anmodes om den i stk. 2 omhandlede attesting, foretager den en omhyggelig vurdering af de faktiske omstændigheder, der er relevante for anvendelsen af reglerne i grundforordningens afsnit II, og bekræfter, at oplysningerne i attesteringen er korrekte.
4. [...]
5. [...]"

11a) ny Efter artikel 19 indsættes følgende:

"Artikel 19a

Samarbejde i tilfælde af tvivl om udstedte dokumenters gyldighed, hvad angår den gældende lovgivning

1. Hvis der rejses tvivl om gyldigheden af et dokument, som viser en persons situation i forbindelse med den gældende lovgivning, eller om rigtigheden af de faktiske omstændigheder, som dokumentet bygger på, anmoder institutionen i den medlemsstat, der modtager dokumentet, den udstedende institution om de fornødne uddybende forklaringer og eventuelt om, at dokumentet trækkes tilbage eller berigtiges. Den anmodende institution begrundes sin anmodning og fremlægger den relevante dokumentation, der gav anledning til anmodningen.

2. Ved modtagelsen af en sådan anmodning genovervejer den udstedende institution grundene til udstedelsen af dokumentet og trækker det om nødvendigt tilbage eller berigtiger det senest 30 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen, hvis der opdages en fejl. Tilbagetrækningen eller berigtigelsen har tilbagevirkende kraft. Er der imidlertid risiko for, at konsekvenserne vil være vidtrækkende, og navnlig at en person mister sin status som forsikringstager i hele eller dele af den relevante periode i alle berørte medlemsstater, skal medlemsstaterne overveje at anvende grundforordningens artikel 16. Hvis den udstedende institution på grundlag af den tilgængelige dokumentation finder, at der ikke hersker tvivl om, at ansøgeren af dokumentet har begået svig, trækker den straks og med tilbagevirkende kraft dokumentet tilbage eller berigtiger det.

3. Er den udstedende institution efter at have genovervejet grundene til udstedelsen af dokumentet ikke i stand til at opdage eventuelle fejl, fremsender den al tilgængelig dokumentation til den anmodende institution senest 30 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen. I hastetilfælde, hvor årsagerne til sagens hastende karakter har været klart angivet og begrundet i anmodningen, skal dette ske senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen, uanset om den udstedende institution har afsluttet sine overvejelser i henhold til stk. 2.

4. Har den anmodende institution modtaget den tilgængelige dokumentation herfor, og hersker der fortsat tvivl om et dokumentes gyldighed eller om rigtigheden af de faktiske omstændigheder, som oplysningerne i dokumentet bygger på, eller om hvorvidt de oplysninger, på grundlag af hvilke dokumentet blev udstedt, er korrekte, kan den forelægge beviser i den henseende og fremsætte en yderligere anmodning om uddybende forklaringer og eventuelt om, at dokumentet trækkes tilbage eller berigtiges af den udstedende institution i overensstemmelse med ovenfor anførte procedure og tidsfrister.

5. Hvis den modtagende institution stadig er tvivl, og de berørte institutioner ikke når til enighed, finder artikel 5, stk. 4, tilsvarende anvendelse."

12. [...]

13. I afsnit III, kapitel 1, affattes titlen således:

"Ydelser ved sygdom, plejebehov af ubegrænset varighed og moderskab og dermed ligestillede ydelser ved faderskab"

14. Artikel 23 affattes således:

"Artikel 23

Bestemmelser om, hvilken ordning der skal finde anvendelse i tilfælde, hvor der er mere end én ordning i bopæls- eller opholdsmedlemsstaten

Såfremt lovgivningen i bopæls- eller opholdsmedlemsstaten omfatter mere end én forsikringsordning for sygdom, plejebehov af ubegrænset varighed, moderskab eller faderskab for mere end én kategori af forsikrede, er det lovgivningen vedrørende den almindelige ordning for arbejdstagere, der skal finde anvendelse i forbindelse med artikel 17, artikel 19, stk. 1, og artikel 20, 22, 24 og 26 i grundforordningen."

15. [...]

15a) ny Artikel 25, afsnit A, ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Ved anvendelsen af artikel 19 i grundforordningen forelægger forsikringstageren behandleren eller den person, der yder pleje af ubegrænset varighed, i opholdsmedlemsstaten et dokument, der er udstedt af den kompetente institution, og hvoraf det fremgår, at vedkommende er berettiget til naturalydelse. Hvis forsikringstageren ikke er i besiddelse af et sådant dokument, retter opholdsstedets institution efter anmodning, eller hvis det i øvrigt er nødvendigt, henvendelse til den kompetente institution for at fremskaffe et."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. De naturalydelse, der er omhandlet i grundforordningens artikel 19, stk. 1, henviser til de naturalydelse, der leveres i opholdsmedlemsstaten i henhold til dennes lovgivning, og som bliver nødvendige af lægelige grunde eller pga. behov for pleje af ubegrænset varighed for at forhindre, at forsikringstageren, inden det planlagte opholds ophør, bliver tvunget til at vende tilbage til den kompetente medlemsstat for dér at modtage den nødvendige behandling eller ydelse ved plejebestanden af ubegrænset varighed."

16. [...]

17. I artikel 31 foretages følgende ændringer:

c) [...]

d) [...]

e) Stk. 2 affattes således:

"Den kompetente institution underretter ligeledes bopæls- eller opholdsstedets institution om udbetaling af kontantydelse ved plejebestanden af ubegrænset varighed, hvis den lovgivning, der anvendes af sidstnævnte institution, åbner mulighed for de naturalydelse ved plejebestanden af ubegrænset varighed, der er medtaget i fortegnelsen i artikel 33a, stk. 1, i grundforordningen."

17a) ny Artikel 32, stk. 1, affattes således:

"1. Når en person eller en gruppe af personer efter anmodning fritages fra lovpligtig sygeforsikring eller forsikring ved plejebestanden af ubegrænset varighed, og sådanne personer derfor ikke er omfattet af en sygeforsikringsordning eller forsikringsordning ved plejebestanden af ubegrænset varighed, som grundforordningen finder anvendelse på, bliver en anden medlemsstats institution, blot på grund af denne fritagelse, ikke ansvarlig for at afholde omkostningerne ved de natural- eller kontantydelse, som sådanne personer eller et medlem af deres familie modtager i henhold til afsnit III, kapitel I, i grundforordningen."

18. [...]

19. Artikel 43, stk. 3, affattes således:

"3. Institutionen i hver medlemsstat beregner i henhold til den gældende lovgivning, de skyldige beløb, der svarer til forsikringsperioder i henhold til en frivillig eller frivillig fortsat ordning, som i henhold til artikel 53, stk. 3, litra c), i grundforordningen ikke er undergivet en anden medlemsstats regler om bortfald, nedsættelse eller midlertidig inddragelse af ydelser."

19a) ny Efter artikel 54 indsættes følgende:

"Artikel 54a

Procedure ved anvendelse af artikel 61, stk. 2, i grundforordningen

-1. I den situation, der er omhandlet i grundforordningens artikel 61, stk. 2, tilmelder den arbejdsløse sig som arbejdssøgende ved arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt, og indgiver ansøgning om arbejdsløshedsydelse til institutionen i den pågældende medlemsstat. Hvis ansøgningen indgives til institutionen i den medlemsstat, der er omhandlet i artikel 61, stk. 2, i grundforordningen, fremsender institutionen straks ansøgningen til institutionen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt, til behandling. Den dato, hvor den oprindelige ansøgning blev indgivet, gælder i alle de berørte institutioner.

1. Hvis institutionen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt, efter at have behandlet ansøgningen, fastslår, at den arbejdsløse ikke opfylder betingelserne for sammenlægning som omhandlet i grundforordningens artikel 61, stk. 1, og det tydeligt fremgår af de oplysninger, den har til rådighed, at den arbejdsløse har tilbagelagt den påkrævede periode til at have ret til at modtage ydelser i overensstemmelse med grundforordningens artikel 61, stk. 2, sender den straks et dokument til institutionen i den medlemsstat, der er omhandlet i grundforordningens artikel 61, stk. 2. Ellers kontakter institutionen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode, beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt, den institution, der er omhandlet i grundforordningens artikel 61, stk. 2, inden fremsendelsen af dokumentet med henblik på at fastslå, om den periode, der er fastsat i grundforordningens artikel 61, stk. 2, blev tilbagelagt i den pågældende medlemsstat.

2. Det i stk. 1 omhandlede dokument skal indeholde de nødvendige oplysninger om den arbejdsløses situation. Den Administrative Kommission fastlægger formatet og indholdet af sådanne dokumenter."

19b) ny Artikel 55, stk. 1, affattes således:

"For at være omfattet af artikel 64, artikel 64a, stk. 2, eller artikel 65, stk. 3, i grundforordningen underretter en arbejdsløs, der rejser til en anden medlemsstat, inden afrejsen den kompetente institution og anmoder den om et dokument, der attesterer, at vedkommende fortsat har ret til ydelser på de vilkår, der er fastsat i artikel 64, stk. 1, litra b), i grundforordningen."

20. Artikel 55, stk. 4, affattes således:

"Institutionen i den medlemsstat, hvortil den arbejdsløse er rejst, sender straks et dokument til den kompetente institution med datoen for den arbejdsløses tilmelding til arbejdsformidlingen og vedkommendes nye adresse.

Hvis der i den periode, hvor den arbejdsløse har ret til fortsat at få udbetalt ydelser, opstår forhold, der kan berøre retten til ydelser, sender institutionen i den medlemsstat, hvortil den arbejdsløse er rejst, straks et dokument med de relevante oplysninger til den kompetente institution og til den pågældende person.

Efter anmodning fra den kompetente institution forelægger institutionen i den medlemsstat, hvortil den arbejdsløse er rejst, relevante oplysninger hver måned om opfølgning for så vidt angår den arbejdsløses situation, bl.a. om vedkommende fortsat er tilmeldt arbejdsformidlingen, og om vedkommende overholder de kontrolprocedurer, der foranstalles."

21. Artikel 55, stk. 7, affattes således:

"Stk. 2-6 finder tilsvarende anvendelse på de situationer, der er omfattet af grundforordningens artikel 64a og artikel 65, stk. 3."

22. I artikel 56 indsættes som stk. -1:

"Den kompetente institution, der er nævnt i grundforordningens artikel 65, stk. 1, artikel 65, stk. 2, sidste punktum, eller i artikel 65, stk. 2a informerer fuldtidsledige personer om deres pligter og giver dem dokumenter, der indeholder alle nødvendige oplysninger vedrørende modtagelse af arbejdsløshedsydelse i overensstemmelse med lovgivningen i bopælsmedlemsstaten. Institutionen i bopælsmedlemsstaten underretter på anmodning af den kompetente institution straks den kompetente institution om ethvert forhold, som den er bekendt med, og som kan berøre retten til ydelser, navnlig hvis de fuldtidsledige personer er kommet i beskæftigelse eller er begyndt at drive selvstændig virksomhed i bopælsmedlemsstaten."

23. I artikel 56 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"Hvis en arbejdsløs beslutter sig for i henhold til artikel 65, stk. 4, i grundforordningen også at tilmelde sig arbejdsformidlingen i den medlemsstat, der ikke udreder ydelserne, ved at lade sig registrere der som arbejdssøgende, underretter vedkommende institutionen og arbejdsformidlingen i den medlemsstat, der udreder ydelserne.

Efter anmodning fra arbejdsformidlingen i den medlemsstat, der ikke udreder ydelserne, fremsender arbejdsformidlingen i den medlemsstat, der udreder ydelserne, de relevante oplysninger om den arbejdsløses tilmelding og arbejdssøgning. Arbejdsformidlingen i den medlemsstat, der ikke udreder ydelserne, underretter også efter anmodning fra den kompetente institution straks den kompetente institution om ethvert forhold, som den er bekendt med, og som kan berøre retten til ydelser, navnlig hvis de fuldtidsledige personer er kommet i beskæftigelse eller er begyndt at drive selvstændig erhvervsvirksomhed i bopælsmedlemsstaten."

b) Stk. 3 udgår.

24. [...]

25. Artikel 64, stk. 1, første led, affattes således:

" - indekset ($i = 1, 2, 3$ og 4) repræsenterer de fire alderskategorier, der anvendes ved beregningen af det faste beløb:

$i = 1$: personer under 65 år

$i = 2$: personer på 65-74 år

$i = 3$: personer på 75-84 år

$i = 4$: personer på 85 år og derover."

26. Artikel 65 affattes således:

"Artikel 65

Indberetning af de gennemsnitlige årlige udgifter

1. Den gennemsnitlige årlige udgift pr. person i de forskellige alderskategorier for et bestemt år indberettes til revisionsudvalget senest ved udgangen af det andet år efter det år, som udgifterne vedrører.

2. De gennemsnitlige årlige udgifter, der indberettes efter stk. 1, offentliggøres hvert år i Den Europæiske Unions Tidende efter godkendelse af Den Administrative Kommission.

3. Er en medlemsstat ikke i stand til at indberette de gennemsnitlige omkostninger for et bestemt år inden den frist, der er nævnt i stk. 1, anmoder den inden for samme frist om tilladelse hos Den Administrative Kommission og revisionsudvalget til at anvende de årlige gennemsnitlige udgifter for den pågældende medlemsstat som offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende i året forud for det bestemte år, hvor indberetningen er udestående. Medlemsstaten er, når den anmoder om en sådan tilladelse, forpligtet til at redegøre for, hvorfor den ikke er i stand til at indberette de årlige gennemsnitlige udgifter for det pågældende år. Godkender Den Administrative Kommission, efter at have overvejet revisionsudvalgets udtalelse, medlemsstatens anmodning, offentliggøres de ovennævnte årlige gennemsnitlige udgifter igen i Den Europæiske Unions Tidende.

4. Tilladelsen til fravigelse i stk. 3 gives ikke i flere på hinanden følgende år."

26a) ny Artikel 67, stk. 3, affattes således:

"I det tilfælde, der er omhandlet i artikel 6, stk. 5, andet afsnit, og artikel 73, stk. 2, i gennemførelsesforordningen, indledes den periode, der anført i denne artikels stk. 1 og 2, først, når det er fastlagt, hvilken institution der er den kompetente."

27. Artikel 70 udgår.

27a) ny Artikel 72, stk. 1, affattes således:

"Hvis en medlemsstats institution fejlagtigt har udbetalt en person ydelser, kan den pågældende institution under iagttagelse af de betingelser og begrænsninger, der er fastsat i den for institutionen gældende lovgivning, over for en institution i enhver anden medlemsstat, som det påhviler at betale ydelser til den pågældende, kræve det uberettiget modtagne beløb tilbageholdt i efterbetalinger eller løbende betalinger, der skal udbetales til den pågældende, uanset fra hvilken gren af den sociale sikring ydelsen betales, medmindre andet er fastsat i denne forordnings artikel 73. Den sidstnævnte medlemsstats institution foretager tilbageholdelsen under iagttagelse af de betingelser og begrænsninger, der er fastsat for en sådan modregning i henhold til den lovgivning, der gælder for institutionen, på samme måde som, hvis den selv havde udbetalt for meget, og overfører det tilbageholdte beløb til den institution, der fejlagtigt har udbetalt ydelserne".

28. Artikel 73 affattes således:

"Artikel 73

Afregning af uberettiget udbetalte ydelser i kontanter og naturalier og bidrag i tilfælde af en ændring af den gældende lovgivning med tilbagevirkende kraft eller andre situationer, hvor en institution ikke var kompetent

1. I tilfælde af en ændring af den gældende lovgivning med tilbagevirkende kraft, inklusive de situationer, der er omhandlet i gennemførelsesforordningens artikel 6, stk. 4 og 5, samt i andre tilfælde, hvor en institution, der ikke var kompetent, uberettiget har udbetalt eller leveret ydelser eller uberettiget har modtaget bidrag, udarbejder den pågældende institution en oversigt over det udbetalte eller modtagne beløb og sender oversigten til den institution, der fastslås som værende kompetent med henblik på refusion, senest seks måneder efter fastlæggelsen af ændringen i den gældende lovgivning eller udpegelsen af, hvilken institution der er ansvarlig for tilkendelsen af ydelserne eller modtagelsen af bidrag.

2. Naturalydelser refunderes af den institution, der fastslås som værende kompetent i henhold til artikel 66-68 i gennemførelsesforordningen.

3. Den institution, der fastslås som værende kompetent til at betale kontantydelse, tilbageholder den del, som denne skal refundere til den institution, der ikke var kompetent, eller som kun var foreløbig kompetent, i de efterbetalinger af den tilsvarende ydelse, den skylder den pågældende person, og overfører straks det tilbageholdte beløb til sidstnævnte institution.

Hvis de uberettiget udbetalte ydelser overstiger efterbetalingsbeløbet, eller hvis der ikke findes nogen efterbetalinger, tilbageholder den institution, der fastslås som værende kompetent, dette beløb i løbende betalinger under iagttagelse af de betingelser og grænser, der er fastsat i den lovgivning, der gælder for institutionen, og overfører straks det tilbageholdte beløb til den institution, der har udbetalt kontantydelse foreløbigt.

4. Den institution, der uberrettiget har modtaget bidrag fra en juridisk og/eller fysisk person, skal ikke betale de pågældende beløb tilbage til den person, der har indbetalt dem, før den pågældende institution har forespurgt hos den institution, der fastslås som værende kompetent, om den eventuelt har beløb til gode hos den pågældende person.

På anmodning af den institution, der fastslås som værende kompetent, fremsat senest tre måneder efter, at den har modtaget oversigten over det udbetalte eller modtagne beløb, overfører den institution, der modtog bidrag uberrettiget, disse bidrag til den institution, der er fastslået som værende kompetent, for den periode, med henblik på en afklaring af situationen med hensyn til de bidrag, som den juridiske og/eller fysiske person skylder den. De overførte bidrag anses med tilbagevirkende kraft for at være blevet betalt til den institution, der fastslås som værende kompetent.

Hvis de uberrettiget modtagne bidrag overstiger det beløb, som den juridiske eller fysiske person skylder den institution, der fastslås som værende kompetent, tilbagebetaler den institution, der har modtaget bidrag uberrettiget, det overskydende beløb til den pågældende juridiske og/eller fysiske person.

5. Findes der frister i national lovgivning, er det ikke en gyldig grund til afslag på betaling af fordringer mellem institutioner i henhold til denne artikel.

6. For så vidt angår procedurerne i forordningens artikel 5, stk. 2, eller artikel 6, stk. 3, finder denne artikel ikke anvendelse på fordringer, der er mere end 36 måneder gamle på den dato, hvor proceduren indledes.

7. To eller flere medlemsstater kan i fællesskab blive enige om specifikke bestemmelser og procedurer, som er forskellige fra dem, der er fastsat i stk. 1 til 6 i denne artikel, og i forbindelse med naturalydelse anvende grundforordningens artikel 35, stk. 3, forudsat at disse bestemmelser og procedurer ikke stiller den/de pågældende i en ugunstig situation.

8. Den Administrative Kommission fastlægger detaljerede ordninger for anvendelsen af denne artikel."

28a) ny Artikel 75, stk. 1, affattes således:

"1. I denne afdeling forstås ved:

- "fordring" enhver fordring i forbindelse med bidrag eller med ydelser, der er udbetalt eller leveret uberettiget, herunder renter, bøder, administrative sanktioner og alle andre gebyrer og omkostninger, der er forbundet med fordringen i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, der fremsætter fordringen
- "bistandssøgende instans" for så vidt angår den enkelte medlemsstat enhver institution, der fremsætter en anmodning om oplysninger, meddelelse eller inddrivelse vedrørende en fordring som defineret ovenfor
- "bistandssøgte instans" for så vidt angår den enkelte medlemsstat enhver institution, over for hvilken der kan fremsættes en anmodning om oplysninger, meddelelse eller inddrivelse
- "den dato, hvor fordringen forfalder": den dato, hvor gælden skulle have været betalt i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende"

28b) ny Artikel 75, stk. 3, udgår.

29. I artikel 75 tilføjes efter stk. 3 følgende som stk. 4:

"4. Vedrører en refusion af sociale sikringsbidrag en person, der er bosat eller opholder sig i en anden medlemsstat, underretter den medlemsstat, hvorfra refusionen skal finde sted, bopæls- eller opholdsmedlemsstaten om den forestående refusion i overensstemmelse med forordningens artikel 2, stk. 2, uden at være blevet anmodet herom på forhånd."

30. [...]

31. Artikel 77 affattes således:

"Artikel 77

Meddelelse

1. Efter anmodning fra den bistandssøgende instans meddeler den bistandssøgte instans i overensstemmelse med de regler, der gælder for meddelelse af tilsvarende akter eller afgørelser i den medlemsstat, hvor den er beliggende, modtageren alle sådanne akter og afgørelser, herunder retslige, der hidrører fra den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, og som vedrører en fordring og/eller dens inddrivelse.

2. Anmodningen om meddelelse ledsages af en standardformular, der mindst indeholder følgende oplysninger:

a) navn, adresse og andre oplysninger, der er relevante for identifikationen af modtageren

b) formålet med meddelelsen og tidsfristen, inden for hvilken meddelelsen gives

c) en beskrivelse af det vedlagte dokument og den pågældende fordrings art og beløb

d) navn, adresse og andre kontaktoplysninger vedrørende:

i) det kontor, der har ansvaret for det vedlagte dokument og, hvis det ikke er det samme,

ii) det kontor, hvor der kan indhentes yderligere oplysninger om det meddelte dokument eller om mulighederne for at anfægte betalingspligten."

3. Den bistandssøgte instans underretter straks den bistandssøgende instans om, hvordan anmodningen om meddelelse er blevet fulgt op, og navnlig om den dato, hvor afgørelsen eller akten er blevet sendt til modtageren.

4. Den bistandssøgende instans anmoder kun om meddelelse i henhold til denne artikel, når den ikke kan give meddelelse efter reglerne for meddelelse af det pågældende dokument i dens medlemsstat, eller når en sådan meddelelse ville give anledning til uforholdsmæssigt store vanskeligheder.

5. Den bistandssøgte instans sørger for, at meddelelsen i den medlemsstat, hvori den bistandssøgte instans er beliggende, gives i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den bistandssøgte instans er beliggende.

6. Stk. 5 berører ikke andre typer meddelelser, der gives af en myndighed i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende, i overensstemmelse med de gældende regler i den pågældende medlemsstat. En myndighed i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende, kan give meddelelse om dokumenter direkte med anbefalet brev eller elektronisk til en person på en anden medlemsstats geografiske område."

32. I artikel 78 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Efter anmodning fra den bistandssøgende instans inddriver den bistandssøgte instans fordringer, der er omhandlet i en akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende. Anmodninger om inddrivelse ledsages af et standarddokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den bistandssøgte instans er beliggende."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Den bistandssøgende instans kan kun fremsætte en anmodning om inddrivelse:

a) såfremt fordringen og det dokument, der hjemler ret til eksekution, ikke anfægtes i den medlemsstat, hvor den er beliggende, undtagen i tilfælde, hvor artikel 81, stk. 2, andet afsnit, i gennemførelsesforordningen finder anvendelse

b) [...]

c) såfremt forældelsesfristen i henhold til dens egen lovgivning ikke er udløbet.

c) Stk. 3 affattes således:

"3. Inden den bistandssøgende instans fremsætter en anmodning om inddrivelse, iværksættes de inddrivelsesprocedurer, der kan indledes i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende, undtagen i følgende tilfælde:

a) hvis det er tydeligt, at der ikke er nogen aktiver der kan inddrives i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende, eller at sådanne procedurer ikke vil føre til betaling af hele fordringen, og den bistandssøgende instans ligger inde med specifikke oplysninger om, at den pågældende person har aktiver i den medlemsstat, hvori den bistandssøgte instans er beliggende,

b) hvis anvendelse af sådanne procedurer i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende, ville være uforholdsmæssigt vanskelig.

Hvis en bistandssøgt instans modtager en anmodning om inddrivelse fra en bistandssøgende instans, tilvejebringer den bistandssøgende instans efter anmodning fra den bistandssøgte instans alle yderligere oplysninger, som er nødvendige for den bistandssøgte instans til inddrivelse af fordringen. Den bistandssøgende instans er ikke forpligtet til at tilvejebringe de oplysninger, der er omhandlet i artikel 76, stk. 3, i forordningen."

ca) ny Stk. 4 affattes således:

"4. Anmodningen om inddrivelse skal desuden indeholde en erklæring fra den bistandssøgende instans, hvori det bekræftes, at betingelserne i stk. 2 og 3 er opfyldt."

d) Følgende tilføjes som stk. 6:

"6. Anmodningen om inddrivelse af en fordring kan ledsages af andre dokumenter vedrørende fordringen, som er udstedt i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende."

33. Artikel 79 affattes således:

"Artikel 79

Det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen

1. Det standarddokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den bistandssøgte instans er beliggende, afspejler det væsentlige indhold i det oprindelige dokument, der hjemler ret til eksekution, og udgør det eneste grundlag for inddrivelsesforanstaltninger og retsbevarende foranstaltninger i den medlemsstat, hvori den bistandssøgte instans er beliggende. Det behøver ikke anerkendes, suppleres eller erstattes af en tilsvarende akt i den pågældende medlemsstat.

2. Standarddokumentet, der hjemler ret til eksekution, skal indeholde:

a) navn, adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation af den pågældende fysiske eller juridiske person og/eller tredjemand, som er i besiddelse af dennes aktiver

b) navn, adresse og alle andre relevante oplysninger om det kontor, der har ansvaret for vurderingen af fordringen og, hvis det ikke er det samme, det kontor, hvor der kan indhentes yderligere oplysninger om fordringen eller mulighederne for at anfægte betalingspligten

- c) oplysninger, der er relevante for identifikationen af det dokument, der hjemler ret til eksekution, udstedt i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende
- d) en beskrivelse af fordringen, herunder dens art, den periode, som fordringen dækker, den dato, hvor fordringen forfalder, og eventuelle andre datoer, der er relevante for eksekutionsprocessen og fordringens størrelse, herunder hovedstolen, eventuelle renter, bøder, administrative sanktioner samt alle øvrige afgifter og skyldige beløb anført i valutaerne i de medlemsstater, hvor den bistandssøgende og den bistandssøgte instans er beliggende
- e) det tidspunkt, hvor den bistandssøgende instans og/eller den bistandssøgte instans har underrettet modtageren om dokumentet
- f) fra hvilket tidspunkt og i hvilken periode eksekution er mulig i henhold til de love, der er gældende i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende
- g) andre relevante oplysninger."

34. Artikel 80 affattes således:

"Artikel 80

Betalingsbetingelser og -frister

1. Inddrivelse finder sted i den valuta, der anvendes i den medlemsstat, i hvilken den bistandssøgte instans er beliggende. Med forbehold af artikel 85, stk. 1a), overfører den bistandssøgte instans hele det beløb, den har inddrevet, til den bistandssøgende instans.

Ved overførslen af beløbet til den bistandssøgende instans tilvejebringer den bistandssøgte instans endvidere relevante oplysninger til identifikation af den pågældende fysiske eller juridiske person som omhandlet i artikel 79, stk. 2, i forordningen.

2. Såfremt de love og administrative bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, tillader det, kan denne indrømme skyldneren en betalingsfrist eller tillade betaling i rater. Renter, der opkræves af den bistandssøgte instans som følge af denne betalingsfrist, skal også overføres til den bistandssøgende instans. Den bistandssøgte instans orienterer efterfølgende den bistandssøgende instans om en sådan beslutning.

Fra det tidspunkt, hvor anmodningen om inddrivelse blev modtaget, opkræver den bistandssøgte instans renter for sen betaling i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende."

35. Artikel 81 affattes således:

"Artikel 81

Indsigelse mod fordringen eller det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, og indsigelse vedrørende eksekutionsforanstaltninger

1. Såfremt en berørt person under inddrivelsesforretningen gør indsigelse mod fordringen, mod det oprindelige dokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, mod standarddokumentet, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, eller mod gyldigheden af en meddelelse, som er givet af en myndighed i de medlemsstater, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, indbringes sagen af den pågældende person for de relevante myndigheder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, i overensstemmelse med de i denne medlemsstat gældende retsregler. Den bistandssøgende instans giver straks den bistandssøgte instans meddelelse herom. Endvidere kan den berørte person give den bistandssøgte instans meddelelse herom.

2. Så snart den bistandssøgte instans har modtaget den i stk. 1 nævnte meddelelse eller oplysning enten fra den bistandssøgende instans eller fra den berørte person, suspenderer den eksekutionsforretningen, indtil der foreligger en afgørelse fra den relevante myndighed om spørgsmålet, medmindre den bistandssøgende instans anmoder om inddrivelse af fordringen i overensstemmelse med andet afsnit i dette stk. Såfremt den bistandssøgte instans finder det nødvendigt, og med forbehold af artikel 84 i gennemførelsesforordningen, kan den træffe retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelse af fordringen, i det omfang love eller andre retsfor skrifter i den medlemsstat, hvor den er beliggende, tillader det for lignende fordringer.

Uanset første afsnit kan den bistandssøgende instans i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvor den er beliggende, anmode den bistandssøgte instans om at inddrive en fordring, der er gjort indsigelse mod, for så vidt en sådan handling er tilladt efter de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende. Sådanne anmodninger begrundes. Hvis indsigelsesspørgsmålet senere afgøres til fordel for skyldneren, tilbagebetaler den bistandssøgende instans eventuelt inddrevne beløb med tillæg af eventuel erstatning i overensstemmelse med de love og bestemmelser, som er gældende i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende."

3. Når indsigelsen vedrører eksekutionsforanstaltninger, der er truffet i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, eller gyldigheden af den meddelelse, som er givet af en myndighed i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, indbringes sagen for den relevante myndighed i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med dennes love og retsfor skrifter.

4. [...]

5. [...]"

(NB: Stk. 4 og 5 behandles i den nye artikel 81a)

35a) ny Efter artikel 81 indsættes følgende:

"Artikel 81a

Tilbagetrækninger og ændringer

1. Den bistandssøgende instans underretter straks den bistandssøgte instans om efterfølgende ændringer af anmodningen om inddrivelse eller tilbagetrækning heraf og oplyser om årsagerne til ændringerne eller tilbagetrækningen.

2. Skyldes ændringen af anmodningen en afgørelse truffet af den i artikel 81, stk. 1, omhandlede myndighed, fremsender den bistandssøgende instans denne afgørelse sammen med et revideret standarddokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende. Den bistandssøgte instans træffer derefter yderligere inddrivelsesforanstaltninger på grundlag af den reviderede akt.

Inddrivelsesforanstaltninger eller retsbevarende foranstaltninger, som allerede er truffet på grundlag af det oprindelige standarddokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, kan fortsættes på grundlag af det reviderede dokument, medmindre ændringen af anmodningen skyldes, at det oprindelige dokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, eller det oprindelige standarddokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, er ugyldigt.

Artikel 79 og 81 finder anvendelse på det reviderede dokument.

3. Hvis anmodningen ændres af andre årsager, og denne ændring omfatter en nedsættelse af fordringens beløb, fortsætter den bistandssøgte instans de inddrivelsesforanstaltninger eller retsbevarende foranstaltninger, som allerede er truffet, men en sådan eksekution skal begrænses til beløbet på den udestående fordring."

36. Artikel 82 affattes således:

"Artikel 82

Grænser for bistanden

1. Uden at det berører kompetencen til at yde bistand, er den bistandssøgte instans ikke forpligtet til:

a) at yde den af artikel 78-81 i forordningen omfattede bistand, hvis inddrivelse af fordringen på grund af skyldnerens situation kan give anledning til alvorlige, økonomiske eller sociale vanskeligheder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, for så vidt de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, tillader noget sådant for lignende, nationale fordringer

b) at yde den af artikel 76-81 i forordningen omfattede bistand, hvis den oprindelige anmodning efter artikel 76-78 i forordningen vedrører fordringer, der er over fem år gamle at regne fra tidspunktet for fordringens forfaldsdato i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende part er beliggende, frem til tidspunktet for den oprindelige fremsættelse af anmodning om bistand. Såfremt der imidlertid gøres indsigelse mod fordringen eller det oprindelige dokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, anses den femårige periode for at løbe fra det tidspunkt, hvor det fastslås, at der ikke længere kan gøres indsigelse mod fordringen eller det dokument, der hjemler ret til eksekution.

Godkender myndighederne i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, desuden henstand med hensyn til betalingsfristen eller mulighed for betaling i rater, løber den femårige tidsfrist fra det tidspunkt, hvor den samlede betalingsperiode er udløbet.

I sådanne tilfælde er den bistandssøgte instans dog ikke forpligtet til at yde bistand, som vedrører fordringer, der er over 10 år gamle, regnet fra tidspunktet for fordringens forfaldsdato i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende.

2. Den bistandssøgte instans underretter den bistandssøgende instans om grunden til, at anmodningen om bistand ikke kan efterkommes."

37. Artikel 84 affattes således:

"Artikel 84

Retsbevarende foranstaltninger

1. På begrundet begæring af den bistandssøgende instans træffer den bistandssøgte instans retsbevarende foranstaltninger i henhold til dens nationale lovgivning og den administrative praksis for at sikre inddrivelse, hvis der gøres indsigelse mod en fordring eller den akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, på det tidspunkt, hvor anmodningen foretages, eller hvis fordringen endnu ikke er omhandlet i en akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende part er beliggende, for så vidt som retsbevarende foranstaltninger også ville være mulige i en lignende situation i henhold til national lovgivning og administrativ praksis i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende part er beliggende.

Det dokument, der udfærdiges med henblik på at hjemle ret til retsbevarende foranstaltninger i medlemsstat, hvor den bistandssøgende part er beliggende, og vedrørende en eventuel fordring, for hvilken der er anmodet om gensidig bistand, vedhæftes anmodningen om retsbevarende foranstaltninger i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte part er beliggende. Dette dokument behøver ikke at anerkendes, suppleres eller erstattes af en tilsvarende akt i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte part er beliggende.

2. Anmodningen om retsbevarende foranstaltninger kan ledsages af andre dokumenter i relation til fordringen, som er udstedt i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende.

3. Med henblik på gennemførelsen af stk. 1 finder bestemmelserne og procedurerne i forordningens artikel 78, 79, 81 og 82 tilsvarende anvendelse."

38. Artikel 85, stk. 1, affattes således:

"1. Den bistandssøgte instans inddriver hos den pågældende fysiske eller juridiske person og tilbageholder alle omkostninger, som den afholder i forbindelse med inddrivelse i overensstemmelse med de love og bestemmelser, der er gældende for tilsvarende fordringer, i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende.

1a. Hvis omkostningerne i forbindelse med inddrivelse ikke kan inddrives fra debitor i tilgift til fordringens beløb, fratrækkes disse omkostninger enten det beløb, der reelt blev inddrevet, eller, hvis dette ikke er muligt, refunderes af den bistandssøgende instans. Den bistandssøgende instans og den bistandssøgte instans kan aftale særlige godtgørelsesregler i forbindelse med denne sag eller kan aftale at give afkald på godtgørelse af sådanne udgifter."

39. Efter artikel 85 indsættes følgende artikel 85a:

"Artikel 85a

Tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser

1. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte instans og i overensstemmelse med de regler, der er fastsat af den bistandssøgte instans, kan embedsmænd med bemyndigelse fra den bistandssøgende instans med henblik på at fremme gensidig bistand som omhandlet i denne afdeling:

a) være til stede i de kontorer, hvor de administrative myndigheder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, udfører deres opgaver

- b) være til stede under de administrative undersøgelser, der finder sted på det geografiske område for den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende
- c) bistå de kompetente embedsmænd i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, under en retssag i den pågældende medlemsstat.

2. For så vidt det er tilladt i henhold til den gældende lovgivning i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, kan det fastsættes i den i stk. 1, litra b), omhandlede aftale, at embedsmænd fra den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, kan interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter.

3. Embedsmænd med bemyndigelse fra den bistandssøgende instans, som gør brug af mulighederne i stk. 1 og 2, skal til enhver tid kunne fremvise en skriftlig bemyndigelse med angivelse af deres identitet og deres officielle mandat."

39a) ny Artikel 86 udgår

39b) ny Følgende indsættes som artikel 86a i afsnit IV, kapitel III, afdeling 2:

"Artikel 86a

Beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen præciserer ved hjælp af gennemførelsesretsakter procedurene med hensyn til inddrivelse yderligere. Disse gennemførelsesretsakter skal fastsætte:

a) de praktiske ordninger, der er nødvendige for anvendelse af denne afdeling, for så vidt angår elektronisk videregivelse af oplysninger og dokumenter eller afgørelser til den pågældende person i overensstemmelse med artikel 4

b) formatet af standarddokumentet, der er omhandlet i artikel 79

c) de oplysninger, som den bistandssøgte instans giver til den bistandssøgende instans om status for eller resultatet af anmodningen og den i denne henseende gældende frist

d) de foranstaltninger, der træffes af de pågældende institutioner i tilfælde af en ændring eller tilbagetrækning af den fordring, som er genstand for en anmodning om inddrivelse

e) yderligere detaljerede regler, som er nødvendige for gennemførelsen af artikel 75, stk. 2, artikel 76, 77, 78, 79, 80, 81, artikel 82, stk. 1, artikel 83, andet afsnit, artikel 84, 85 og 85a og

f) fastsættelse af en minimumstærskel for de beløb, for hvilke der kan anmodes om inddrivelse.

2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 76b i forordning (EF) nr. 883/2004."

40. I artikel 87 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 4 ændres henvisningen "artikel 34" til "artikel 1, litra vb)"

b) I slutningen af stk. 6 tilføjes følgende punktum:

"Gør den institution, som var blevet anmodet om at udføre kontrollen, imidlertid også brug af konstateringerne for tildeling af ydelser for egen regning til den pågældende person i henhold til den lovgivning, som den anvender, kræver den ikke refusion af de udgifter, der er omhandlet i det foregående punktum."

41. Artikel 89, stk. 3, udgår.

42. Artikel 92 udgår.

43. I artikel 93 ændres "Artikel 87" til "Artikel 87-87b".

44. Følgende artikel 94a indsættes:

"Artikel 94a

Særlige overgangsbestemmelser

Indtil ikrafttrædelsen af forordning (EU) XXX finder artikel 56 og 70 i den udgave af gennemførelsesforordningen, der var gældende før den [datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxxx] fortsat anvendelse på ydelser ved arbejdsløshed, for hvilke ansøgningerne er indgivet før den [EUT: *Indsæt venligst den nøjagtige dato svarende til 24 måneder efter ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxxx*].

Artikel 56 og 70 i denne forordning, der var gældende inden ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxxx, finder fortsat anvendelse på Luxembourg indtil den [EUT: *Indsæt venligst den nøjagtige dato svarende til tre år efter den anvendelsesdato, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) xxxx*].

Luxembourg kan dog meddele Kommissionen, at det er nødvendigt at forlænge denne periode med yderligere to år. En sådan meddelelse om forlængelse skal ske i god tid inden udløbet af den periode på tre år, der er omhandlet i foregående afsnit. Denne meddelelse offentliggøres i EU-Tidende.

Artikel 73 i denne forordning, der var gældende inden ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxxx, finder fortsat anvendelse på afvikling af fordringer indledt før den [EUT: *Indsæt venligst den nøjagtige dato svarende til 24 måneder efter ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxxx*].

Afsnit IV, kapitel 3, afdeling 3, i denne forordning, der var gældende inden ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxxx, finder fortsat anvendelse på anmodninger og indsigelser fremsat før den [EUT: *Indsæt venligst den nøjagtige dato svarende til 24 måneder efter ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxxx*]."

45. I artikel 96 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet punktum, affattes således:

"Forordning (EØF) nr. 574/72, med undtagelse af artikel 107, forbliver dog i kraft, og dens retsvirkninger bevarer med henblik på:"

b) Efter stk. 1 indsættes der et nyt stykke 1a:

"1a. I forbindelse med den i stk. 1 nævnte lovgivning, er reglerne for omregning af valuta underlagt nærværende forordnings artikel 90."

Artikel 3

Ikrafttrædelse og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft den første dag i den måned, der følger datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning, undtagen for så vidt angår ændringer vedrørende artikel 1 og 3, artikel 11, stk. 2, artikel 12, artikel 13, stk. 4a, artikel 19, 20, 30, 32, 33a, 34, 60a-65, 68, 68b og bilag XII og XIII til forordning (EF) nr. 883/2004 og artikel 5, stk. 1a-4, artikel 14, stk. 1-5a, artikel 14, stk. 12, artikel 16, 19a, 23-25, 28, 31, 32, 54a-56, 67, 70, 73, 77-85 i forordning (EF) nr. 987/2009, der finder anvendelse fra [EUT: *Indsæt venligst den nøjagtige dato svarende til 24 måneder efter ikrafttrædelsen*].

Ændringen vedrørende artikel 64 forordning (EF) nr. 987/2009 finder anvendelse fra den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det kalenderår, hvor denne forordning trådte i kraft.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den .

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

BILAG TIL FORORDNING (EU) XXXX

I bilagene til forordning (EF) nr. 883/2004 foretages følgende ændringer:

1. I bilag I foretages følgende ændringer:

a) I del I foretages følgende ændringer:

-i. Afsnittet "ESTLAND" affattes således:

"ESTLAND

Ydelser til underhold i henhold til lov om familieydelser af 1. januar 2017"

i. Afsnittet "SLOVAKIET" affattes således:

"SLOVAKIET

Underholdshjælpsbetalinger i henhold til lov nr. 201/2008 Sml. om underholdshjælp som ændret".

ii. Afsnittet "SVERIGE" affattes således:

"SVERIGE

Underholdsbidrag (kapitel 17-19 i lov om socialforsikring)".

b) I del II foretages følgende ændringer:

i. Afsnittet "UNGARN" udgår.

-ii. Afsnittet "POLEN" affattes således:

"POLEN

Barselsydelse i form af et engangsbeløb (lov om familieydelse)

Engangsydelse ved fødsel af et barn, der er diagnosticeret med et alvorligt og uhelbredeligt handicap eller en uhelbredelig livstruende sygdom, der er opstået under barnets prænatale udvikling eller under fødslen."

ii. Afsnittet "RUMÆNIEN" udgår.

-iii. Afsnittet "SLOVAKIET" affattes således:

"SLOVAKIET

Barselsydelse"

iii. Der indsættes et nyt afsnit efter afsnittet "FINLAND", med følgende indhold:

"SVERIGE

Adoptionsydelse (kapitel 21 i lov om socialforsikring (2001:110))".

2. I bilag II foretages følgende ændringer:

- i. Afsnittet "TYSKLAND – ØSTRIG" affattes således:

"TYSKLAND – ØSTRIG

Artikel 14, stk. 2, litra g), h), i) og j), i overenskomsten om social sikring af 4. oktober 1995 (fastlæggelse af kompetencefordelingen mellem de to lande for så vidt angår tidligere forsikringsager og optjente forsikringsperioder); anvendelsen af den nævnte bestemmelse forbliver begrænset til de personer, der er dækket af den."

- ii. Afsnittet "SPANIEN-PORTUGAL" udgår.

3. I bilag III udgår afsnittene "ESTLAND", "SPANIEN", "KROATIEN", "ITALIEN", "LITAUEN", "UNGARN", "NEDERLANDENE", "FINLAND" OG "SVERIGE".

4. I bilag IV foretages følgende ændringer:

- a) Afsnittet "ESTLAND" indsættes efter "TYSKLAND".
- b) Afsnittet "LITAUEN" indsættes efter "CYPERN".
- c) Afsnittet "MALTA" indsættes efter "UNGARN".
- d) Afsnittet "PORTUGAL" indsættes efter "POLEN".
- e) Afsnittet "RUMÆNIEN" indsættes efter "PORTUGAL".
- f) Afsnittet "SLOVAKIET" indsættes efter "SLOVENIEN".
- g) Afsnittet "FINLAND" indsættes efter "SLOVAKIET".
- h) Afsnittet "DET FORENEDE KONGERIGE" indsættes efter "SVERIGE".

5. I bilag X foretages følgende ændringer:

a) Afsnittet "DEN TJEKKISKE REPUBLIK" udgår.

b) I afsnittet "TYSKLAND" affattes litra b) således:

"b) Underholdshjælp i henhold til grundsikringen for arbejdssøgende jf. lov om social sikring (SGB), bog II."

c) Afsnittet "ESTLAND" ændres således:

i. Litra a) udgår.

ii. [...];

d) I litra b) i afsnittet "UNGARN" erstattes ";" med "." (vedrører ikke den danske udgave), og litra c) udgår.

e) Følgende afsnit "RUMÆNIEN" indsættes efter afsnittet "PORTUGAL":

"RUMÆNIEN

Socialydelse til pensionister (regeringens hastebekendtgørelse nr. 6/2009 om garanteret minimumsbeløb for social pension, godkendt ved lov nr. 196/2009)."

f) Afsnittet "SLOVENIEN" udgår.

fa) I litra b) i afsnittet "FINLAND" erstattes ";" med "." (vedrører ikke den danske udgave), og litra c) udgår.

g) Afsnittet "SVERIGE" affattes således:

"SVERIGE

a) Boligstøtte til pensionister (kapitel 99-103 i lov om socialforsikring)

b) Underholdsbidrag til de ældre (kapitel 74 i lov om socialforsikring)."

h) I afsnittet "DET FORENEDE KONGERIGE" erstattes "." ved slutningen af litra e) med ";" (vedrører ikke den danske udgave), og der tilføjes følgende litra:

"f) Mobilitetsdel i den personlige ydelse til selvstændighed (i del 4 i Welfare Reform Act 2012 og i del 5 i Welfare Reform (Northern Ireland) Order 2015 (S.I. 2015/2006 (N.I. 1))."

6. I bilag XI foretages følgende ændringer:

a) I afsnittet "DEN TJEKKISKE REPUBLIK" nummereres det eksisterende tekststykke som nr. 1, og der indsættes et nyt nr. med følgende indhold:

"2. Uanset artikel 5 og 6 i denne forordning kan i forbindelse med tilkendelse af tillægsydelsen for forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i den tidligere Tjekkiske og Slovakiske Føderative Republik, kun de forsikringsperioder, der er tilbagelagt i henhold til den tjekkiske lovgivning, tages i betragtning med henblik på at opfylde betingelsen om mindst et år under den tjekkiske pensionsforsikring inden for den fastsatte periode efter datoen for føderationens opløsning (§ 106a, stk. 1, litra b), i lov nr. 155/1995 Sml., om pensionsforsikring)."

- b) I afsnittet "TYSKLAND", affattes nr. 3 således:

"3. Med henblik på udbetaling af kontantydelse i henhold til §47, stk. 1, i socialloven (SGB V), §47, stk. 1, i socialloven (SGB VII) og § 24i i socialloven (SGB V) til forsikrede, der bor i en anden medlemsstat, beregner de tyske forsikringsordninger nettolønnen, der bruges til at vurdere ydelser, som om den forsikrede boede i Tyskland, medmindre den forsikrede ønsker en vurdering på grundlag af den nettoløn, han faktisk modtager. Med henblik på tildeling af en børnepasningsydelse i henhold til den føderale lov om forældreydelse og forældreorlov (BEEG) til personer, der bor i en anden medlemsstat, beregner den kompetente institution for den tyske børnepasningsydelse den gennemsnitlige månedlige indkomst i henhold til §§ 2c til 2f, der anvendes til at vurdere ydelser, som om den pågældende havde bopæl i Tyskland. I den forbindelse kan den pågældende, såfremt skatteklasse IV finder anvendelse i henhold til andet punktum i § 2e(3) i BEEG, fordi ydelsesmodtageren ikke var klassificeret i en tysk skatteklasse under vurderingsperioden, anmode om, at børnepasningsydelsen vurderes på grundlag af dennes faktiske nettoindtægt, der beskattes i bopælslandet."

- c) I afsnittet "ESTLAND" nummereres det eksisterende tekststykke som nr. 1, og der indsættes et nyt nr. 2:

"2. Med henblik på en forholdsmæssig beregning af arbejdsevneydelsen i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 52, stk. 1, litra b), vil bopælsperioder tilbagelagt i Estland blive taget i betragtning fra og med det fyldte 16. år, og indtil begivenheden indtraf."

ca) Afsnittet "MALTA" affattes således:

"MALTA

Særlige bestemmelser for tjenestemænd

a) Ved anvendelsen af denne forordnings artikel 49 og 60 behandles personer, der er ansat i henhold til lov om Maltas væbnede styrker (kapitel 220 i Maltas love), politiloven (kapitel 164 i Maltas love), fængselsloven (kapitel 260 i Maltas love) og lov om civilbeskyttelse (kapitel 411 i Maltas love) som tjenestemænd.

b) Pensioner, der udbetales i henhold til ovennævnte love og i henhold til pensionsbekendtgørelsen (kapitel 93 i Maltas love), anses ved anvendelsen af forordningens artikel 1, litra e), for "særlige ordninger for tjenestemænd".

d) Afsnittet "NEDERLANDENE" ændres således:

i. Stk. 1, litra c) affattes således:

"c) Bestemmelserne i Zorgverzekeringswet (lov om sygeforsikring) og Wet langdurige zorg (lov om plejebehov af ubegrænset varighed) om bidragspligt finder anvendelse på de i litra a), omhandlede personer og deres familiemedlemmer. Familiemedlemmernes bidrag indbetales af den person, som retten til sygehjælp er afledt af, med undtagelse af familiemedlemmer til militærpersoner, der bor i en anden medlemsstat, som modtager direkte opkrævning."

ii. Stk. 1, litra d) affattes således:

"d) Bestemmelserne i Zorgverzekeringswet (lov om sygeforsikring) angående for sen forsikringstegning gælder tilsvarende ved for sen registrering i CAK (det centrale forvaltningsinstitut), for så vidt angår de under punkt 1, litra a), nr. ii), omhandlede personer."

iii. Stk. 1, litra e) affattes således:

"e) Personer, som har ret til naturalydelse i medfør af lovgivningen i en anden medlemsstat end Nederlandene, og som bor eller midlertidigt opholder sig i Nederlandene, har ret til naturalydelser i henhold til bestemmelserne i den police, der tilbydes forsikrede i Nederlandene af institutionen på bopæls- eller opholdsstedet, idet der tages hensyn til artikel 11, stk. 1, 2 og 3, artikel 19, stk. 1, og artikel 20, stk. 1, i Zorgverzekeringswet (lov om sygeforsikring), og til naturalydelser i henhold til Wet langdurige zorg (lov om plejebehov af ubegrænset varighed)."

iv. Stk. 1, litra f) affattes således:

"f) Ved gennemførelsen af denne forordnings artikel 23 til 30 ligestilles med pensioner, som kan kræves udbetalt efter hollandsk lov (ud over de pensioner, der er omfattet af denne forordnings afsnit III, kapitel 4 og 5):

- pensioner i henhold til Wet privatisering ABP (lov om privatisering ABP)
- pensioner i henhold til Kaderwet militaire pensioen (bemyndigelseslov om militærpensioner)
- ydelser ved uarbejdsdygtighed i henhold til lov om ydelser ved uarbejdsdygtighed for militærpersoner (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen) (lov om militærpersoners uarbejdsdygtighed)
- pensioner i henhold til Wet privatisering Spoorwegpensioenfonds (lov om privatisering af jernbanepensionsfond)

- pensioner i henhold til Reglement Dienst voorwaarden Nederlandse Spoorwegen (vedtægten om tjenestevilkårene inden for de hollandske jernbaner)
- ydelser, der tilkendes før den lovpligtige pensionsalder i henhold til en pensionsordning, der har til formål at betale ydelser til arbejdstagere og tidligere arbejdstagere, eller en ydelse i tilfælde af tidlig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet i henhold til en ordning, der er fastsat i en statslig eller en kollektiv overenskomst vedrørende tidlig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet eller en ordning vedrørende tidlig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet for personer på mindst 55 år
- ydelser udbetalt til militærpersoner og tjenestemænd efter ordninger med rådighedsløn, stillingsbetinget førtidspensionering eller almindelig førtidspensionering
- ydelser tilkendt efterladte, der modtager ydelser til efterladte i henhold til en eller flere af ovennævnte bestemmelser
- andre kollektive invalide-, alderdoms- og efterladtepensioner i henhold til en pensionsaftale eller pensionsordning som omhandlet i Pensioenwet (pensionsloven)."

v) Følgende litra indsættes efter stk. 1, litra f):

"fa) En person som omhandlet i artikel 69, stk. 1, i Zorgverzekeringswet (lov om sygeforsikring), der på den sidste dag i måneden før den måned, hvori den pågældende fylder 65, modtager en pension eller ydelse, der på grundlag af litra f), i dette afsnit behandles som en pension, der skal ydes efter nederlandsk lovgivning, anses for at være en pensionsansøger som omhandlet i denne forordnings artikel 22, indtil den pågældende når pensionsalderen som omhandlet i artikel 7a i Algemene Ouderdomswet (lov om almindelig alderdomsforsikring)."

vi. Stk. 1, litra h) affattes således:

"h) Ved anvendelsen af artikel 18, stk. 1, i denne forordning skal de personer, der er nævnt i punkt 1, litra a), nr. ii), i dette bilag, som midlertidigt opholder sig i Nederlandene, have ret til naturalydelser i henhold til bestemmelserne i den police, der tilbydes forsikrede i Nederlandene af institutionen på bopæls- eller opholdsstedet, under hensyntagen til artikel 11, stk. 1, 2 og 3, artikel 19, stk. 1, og artikel 20, stk. 1, i Zorgverzekeringswet (lov om sygeforsikring), og til naturalydelser i henhold til Wet langdurige zorg (lov om plejebehov af ubegrænset varighed)."

e) Følgende afsnit "SLOVAKIET" indsættes efter afsnittet "ØSTRIG":

"SLOVAKIET

Uanset artikel 5 og 6 i denne forordning, kan i forbindelse med tilkendelse af tillægsydelsen for forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i den tidligere Tjekkiske og Slovakiske Føderative Republik, kun de forsikringsperioder, der er tilbagelagt i henhold til den slovakiske lovgivning, tages i betragtning med henblik på at opfylde betingelsen om mindst et år under den slovakiske pensionsforsikring inden for den fastsatte periode efter datoen for føderationens opløsning (§ 69b, stk. 1, litra b), i lov nr. 461/2003 Sml., om socialforsikring)."

f) Afsnittet "SVERIGE" ændres således:

i. Stk. 1 og 2 udgår.

ii. I stk. 3 ændres "(lov nr. 2000:798)" til:

"(Kapitel 6 i lov om gennemførelse af lov om socialforsikring vedrørende kapitel 53-74)".

iii. I stk. 4 foretages følgende ændringer:

- I overskriften ændres henvisningen til "kapitel 8 i Lag (1962:381) om allmän försäkring (lov om almindelig forsikring)" til "kapitel 34 i lov om socialforsikring".
- I litra b) ændres henvisningen til "kapitel 8, stk. 2 og 8, i ovennævnte lov", til "kapitel 34, afdeling 3, 10 og 11 i ovennævnte lov", og henvisningen til "loven om indtægtsbestemt alderspension (1998:674)" ændres til "kapitel 59 i lov om socialforsikring".

iv. I stk. 5, litra a), ændres "(lov nr. 2000:461)" til "(kapitel 82 i lov om socialforsikring)".

g) Afsnittet "DET FORENEDE KONGERIGE" ændres således:

i. Stk. 1 og 2 affattes således:

"1. I tilfælde, hvor en person, der har opnået pensionsalderen inden den 6. april 2016, i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning har ret til alderspension, såfremt

a) en tidligere ægtefælles eller registrerede partners bidrag tages i betragtning, som om de var den pågældende persons egne bidrag, eller

b) de pågældende bidragsbetingelser opfyldes af den pågældende persons ægtefælle, registrerede partner, tidligere ægtefælle eller tidligere registrerede partner, og forudsat i hvert tilfælde, at ægtefællen eller den registrerede partner eller den tidligere ægtefælle eller registrerede partner har være beskæftiget som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende og har været omfattet af lovgivningen i to eller flere medlemsstater, finder bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 5, anvendelse ved fastsættelsen af ret til ydelser i medfør af Det Forenede Kongeriges lovgivning. I dette tilfælde anses enhver henvisning i det nævnte kapitel 5 til "forsikringsperioder" for en henvisning til forsikringsperioder, der er tilbagelagt af:

i) en ægtefælle, en registreret partner, en tidligere ægtefælle eller en tidligere registreret partner, når ansøgningen indgives af:

- en gift person eller en registreret partner, eller
- en person, hvis ægteskab eller registrerede partnerskab er ophørt på anden måde end ved ægtefællens eller partnerens død, eller

ii) en tidligere ægtefælle eller en tidligere registreret partner, når ansøgningen indgives af:

- en enke, enkemand eller registreret partner, som umiddelbart inden denne nåede pensionsalderen, ikke var berettiget til tilskud til efterladte med børn, eller
- en enke, hvis mand døde inden den 9. april 2001, og som umiddelbart inden hun nåede pensionsalderen, ikke var berettiget til tilskud til enker med børn, tilskud til efterladte med børn eller enkepension, eller som kun er berettiget til aldersbestemt enkepension beregnet i henhold til denne forordnings artikel 52, stk. 1, litra b), og i den forbindelse forstås ved "aldersbestemt enkepension" en enkepension, der er forholdsmæssigt nedsat, i henhold til Social Security, Contributions and Benefits Act 1992, section 39(4).

Dette punkt gælder ikke for personer, der når pensionsalderen den 6. april 2016 eller derefter.

2. Ved anvendelsen af denne forordnings artikel 6 på bestemmelserne om ret til plejetilskud (attendance allowance), pasningstilskud (carer's allowance), invaliditetsydelse (disability living allowance) og den personlige ydelse til selvstændighed (personal independence payment) tages der hensyn til den beskæftigelsesperiode, periode med selvstændig erhvervsvirksomhed eller bopælsperiode, der er tilbagelagt på en anden medlemsstats område end Det Forenede Kongerige, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde kravet om perioder med tilstedeværelse i Det Forenede Kongerige inden den dato, hvor retten til den pågældende ydelse indtræder."

ii. Stk. 4 affattes således:

"4. Hvor denne forordnings artikel 46 finder anvendelse, vil Det Forenede Kongerige, såfremt den pågældende bliver uarbejdsdygtig med invaliditet til følge, mens han er omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat, for så vidt angår section 30A(5) i Social Security Contributions and Benefits Act 1992, del 1 i Welfare Reform Act 2007 eller de tilsvarende bestemmelser i Nordirland, medregne enhver periode, hvor den pågældende på grund af uarbejdsdygtighed har modtaget:

- i) kontantydelse ved sygdom eller i givet fald løn, eller
- ii) ydelse som omhandlet i denne forordnings afsnit III, kapitel 4 og 5, der er tilkendt for invaliditet efter nævnte uarbejdsdygtighed i henhold til den anden medlemsstats lovgivning,

som var det perioder med, når det er relevant, kortvarig ydelse ved uarbejdsdygtighed, der er tilkendt i overensstemmelse med section 30A, (1)-(4) i Social Security Contributions and Benefits Act 1992, arbejdsløsheds- og understøttelsesydelse (vurderingsfase) udbetalt i overensstemmelse med del 1 i Welfare Reform Act 2007 eller tilsvarende bestemmelser i Nordirland.

Ved anvendelsen af denne bestemmelse tages der kun hensyn til tidsrum, i hvilke den pågældende ville have været uarbejdsdygtig efter Det Forenede Kongeriges lovgivning."

7) Efter bilag XI indsættes følgende bilag:

"BILAG XII

YDELSER VED PLEJEBEHOV AF UBEGRÆNSET VARIGHED, DER TILDELES UANSET ARTIKEL 33A, STK. 2

(Artikel 33a, stk. 2)

ØSTRIG

Kontantydelse ved plejebenhov af ubegrænset varighed (forbundslov om ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed, BGBl. I Nr. 110/1993 som ændret), der tildeles som følge af arbejdsulykker eller erhvervssygdomme, koordineres efter afsnit III, kapitel 2 – Ydelser ved arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

FRANKRIG

- a) Tilskud i plejetilfælde (lov om social sikring, artikel L.355-1) koordineres efter afsnit III, kapitel 4 – Ydelser ved invaliditet, eller efter afsnit III, kapitel 5 – Alderspensioner, afhængigt af, hvilken ydelse plejetilskuddet betales i tillæg til.
- b) Supplerende ydelse i plejetilfælde (lov om social sikring, artikel L.434-2) koordineres efter afsnit III, kapitel 2 – Ydelser ved arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

TYSKLAND

Ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed ved arbejdsulykker og erhvervssygdomme (den tyske sociallovs afsnit VII, § 44) koordineres efter afsnit III, kapitel 2 – Ydelser ved arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

POLEN

Plejetilskud (lov af 17. december 1998 om alderspension og invaliditetsydelser fra socialforsikringsfonden) koordineres efter afsnit III, kapitel 4 – Ydelser ved invaliditet, eller efter afsnit III, kapitel 5 – Alderspensioner, afhængigt af, hvilken ydelse plejetilskuddet betales i tillæg til."

"BILAG XIII

FAMILIEYDELSER I KONTANTFORM, DER SKAL ERSTATTE INDTÆGT I BØRNEPASNINGSPERIODER

(Artikel 68b).

Del I Familieydelser i kontantform, der skal erstatte indtægt i børnepasningsperioder¹¹

(Artikel 68b, stk. 1)

¹¹ Cypern, Grækenland, Malta, Irland, Nederlandene og Det Forenede Kongerige har oplyst, at de ikke betragter nogen af deres familieydelser som familieydelser i kontantform, der skal erstatte indtægt i børnepasningsperioder (bemærk venligst, at denne fodnote alene er indsat til orientering, og at den ikke vil blive medtaget i den endelige tekst, når denne offentliggøres i EUT).

ØSTRIG

- (a) Standardbørnepasningsydelse (lov om børnepasningsydelse, 2001/103)
- (b) Børnepasningsydelse som erstatning for lønindkomst (lov om børnepasningsydelse, 2001/103)
- (c) Partnertillæg (lov om børnepasningsydelse, 2001/103)

BELGIEN

Ret til forældreorlov ved afbrydelse af erhvervsaktivitet (kongeligt dekret af 29.10.1997 om indførelse af forældreorlov ved afbrydelse af erhvervsaktivitet)

BULGARIEN

- (a) Graviditets- og fødselsydelse (lov om socialforsikring, offentliggjort i SG nr. 110 af 17.12.1999, i kraft siden 1. januar 2000) fra barnet er 6 måneder gammelt
- (b) Ydelse ved adoption af barn på mellem 2 og 5 år (lov om socialforsikring, offentliggjort i SG nr. 110 af 17.12.1999, i kraft siden 1. januar 2000)
- (c) Ydelse ved pasning af mindre barn (lov om socialforsikring, offentliggjort i SG nr. 110 af 17.12.1999, i kraft siden 1. januar 2000)

DEN TJEKKISKE REPUBLIK

Forældreydelse (statslig lov om social bistand nr. 117/1995 Coll., som ændret)

DANMARK

- a) Lønrefusion (lov om barselsudligning på det private arbejdsmarked) fra 15. uge efter fødslen
- b) Kontantydelse ved moderskab og faderskab (konsolideret lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel) fra 15. uge efter fødslen

ESTLAND

Forældreydelse (lov om familieydelse af 15. juni 2016)

FINLAND

Forældreydelse (lov om sygeforsikring, 1224/2004)

FRANKRIG

- a) Gældende tilskud ved frivillig graduering af erhvervsaktivitet (børn født/adopteret før 1. januar 2015) (artikel 60-II i lov om finansiering af socialsikring for 2004)
- b) Fælles børnepasningsydelse (PREPARE) (børn født 1. januar 2015 eller derefter) (artikel 8-I-7° - lov nr. 2014-873 af 4. august 2014 om reel ligestilling mellem kvinder og mænd)

TYSKLAND

Forældreydelse (lov om forældreydelse og forældreorlov)

UNGARN

Børnepasningsvederlag (lov LXXXIII af 1997 om ydelser som led i den obligatoriske sygeforsikringsordning)

ITALIEN

Forældreorlovsydelse (bekendtgørelse af 26. marts 2001, nr. 151)

LETLAND

Forældreydelse (lov om moderskab og sygeforsikring af 6.11.1995)

LITAUEN

Børnepasningsydelse (Republikken Litauens lov af 21. december 2000 om socialforsikring i forbindelse med sygdom og moderskab nr. IX-110, som ændret)

LUXEMBOURG

Erstatningsindkomst ved forældreorlov (lov af 3. november 2016 om reform af forældreorloven)

POLEN

- a) Supplement til familieydelse for børnepasning i forældreorlovsperioden (lov af 28. november 2003 om familieydelse)
- b) Forældreydelse (lov af 28. november 2003 om familieydelse)

PORTUGAL

- a) Forældreydelse (lovdekret nr. 89/2009 af 9. april 2009 og nr. 91/2009 af 9. april 2009) fra 7. uge efter fødslen
- b) Udvidet forældreydelse (lovdekret nr. 89/2009 af 9. april 2009 og nr. 91/2009 af 9. april 2009)
- c) Adoptionsydelse (lovdekret nr. 89/2009 af 9. april 2009 og nr. 91/2009 af 9. april 2009)

RUMÆNIEN

Månedlig børnepasningsgodtgørelse (regeringens hastebekendtgørelse nr. 111 af 8. december 2010 om forældreorlov og månedlig børnepasningsgodtgørelse, med efterfølgende ændringer og tilføjelser)

SLOVAKIET

Forældreydelse (lov om forældreydelse nr. 571/2009, som ændret)

SLOVENIEN

(a) Forældregodtgørelse (lov om forældreomsorg og familiedydelser, lovtidende nr. 26/14 og 15/90, ZSDP-1)

(b) Forældreydelse (lov om forældreomsorg og familiedydelser, lovtidende nr. 26/14 og 15/90, ZSDP-1)

SVERIGE

Forældreydelse (lov om socialforsikring)

Del II Medlemsstater, der tildeler familiedydelser som omhandlet i artikel 68b, med det fulde beløb

(Artikel 68b, stk. 2)

ESTLAND

FINLAND

LITAUEN

LUXEMBOURG

SVERIGE."